

QUALITATIVE EXAMINATION OF PATERNAL AND MATERNAL
PARENTING CONTROL IN EARLY AND MIDDLE CHILDHOOD AMONG
TURKISH PARENTS

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

BAHAR TÜMER

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN
THE DEPARTMENT OF PSYCHOLOGY

APRIL 2021

Approval of the thesis:

**QUALITATIVE EXAMINATION OF PATERNAL AND MATERNAL
PARENTING CONTROL IN EARLY AND MIDDLE CHILDHOOD AMONG
TURKISH PARENTS**

submitted by **BAHAR TÜMER** in partial fulfillment of the requirements for the degree
of **Master of Science in Psychology, the Graduate School of Social Sciences of
Middle East Technical University** by,

Prof. Dr. Yaşar KONDAKÇI
Dean
Graduate School of Social Sciences

Prof. Dr. Sibel KAZAK BERUMENT
Head of Department
Department of Psychology

Assist. Prof. Dr. Başak ŞAHİN ACAR
Supervisor
Department of Psychology

Prof. Dr. Nebi SÜMER
Co-Supervisor
Sabancı University
Department of Psychology

Examining Committee Members:

Assoc. Prof. Dr. Fatma Umut BEŞPINAR-AKGÜNER (Head of the
Examining Committee)
Middle East Technical University
Department of Psychology

Assist. Prof. Dr. Başak ŞAHİN-ACAR (Supervisor)
Middle East Technical University
Department of Psychology

Prof. Dr. Feyza ÇORAPÇI
Boğaziçi University
Department of Psychology

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last Name: Bahar TÜMER

Signature:

ABSTRACT

QUALITATIVE EXAMINATION OF PATERNAL AND MATERNAL PARENTING CONTROL IN EARLY AND MIDDLE CHILDHOOD AMONG TURKISH PARENTS

TÜMER, Bahar

M.S., The Department of Psychology

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Başak ŞAHİN-ACAR

Co-supervisor: Prof. Dr. Nebi SÜMER

April 2021, 81 pages

Parental Psychological Control (PPC) is generally associated with adverse developmental outcomes in childhood and adolescence in Western cultures. However recent theories and studies suggest that these effects might differ across cultures since PPC may not be perceived as a negative parenting behavior collectivistic cultures. There is a need for an in-dept qualitative examination of PPC to better understand its cultural dynamics in Turkish cultural context. The current thesis aims to investigate the prevalence of four commonly known PPC strategies; overprotection, invalidating feelings, guilt induction and love withdrawal among a sample of Turkish parents. In addition, potentially culture specific PPC strategies were investigated using the qualitative data. The results showed that overprotection

and invalidating feelings were more common PPT behaviors among Turkish parents. However, it was seen that love withdrawal and guilt induction were significantly correlated. Further analysis on the demographic characteristics have revealed that boys experienced significantly more PPC compared to girls and PPC was the most commonly applied to children between the ages of 7-12. Qualitative analysis suggested that certain PPC strategies are necessary and healthy by parents supporting the cultural approach. Finally, three novel PPC strategies were observed and described as manipulative control, conditional perfectionism and threat of social exclusion in Turkish culture. Implications of both common and culture specific PPC strategies are discussed.

Keywords: Parental psychological control, overprotection, qualitative, cultural differences

ÖZ

ERKEN VE ORTA ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE ÇOCUĞU OLAN TÜRKİYELİ EBEVEYNLERDE ANNE VE BABANIN KONTROL DAVRANIŞININ NİTEL İNCELENMESİ

TÜMER, Bahar

Yüksek Lisans, Psikoloji Bölümü

Tez Yöneticisi: Assist. Prof. Dr. Başak ŞAHİN-ACAR

Ortak Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Nebi Sümer

Nisan 2021, 81 sayfa

Ebeveyn Psikolojik Kontrolü (PPC) genellikle Batı kültürlerinde çocukluk ve ergenlik dönemindeki olumsuz gelişimsel sonuçlarla ilişkilidir. Bununla birlikte, son teoriler ve araştırmalar, bu etkilerin kültürler arasında farklılık gösterebileceğini, çünkü PPC'nin kolektivistik kültürlerde olumsuz bir ebeveynlik davranışı olarak algılanmayabileceğini ileri sürülmüştür. Türk kültürel bağlamında kültürel dinamiklerini daha iyi anlamak için PPC'nin derinlemesine niteliksel incelemesine ihtiyaç vardır. Mevcut tez, yaygın olarak bilinen dört PPC stratejisinin yaygınlığını araştırmayı amaçlamaktadır; Türk ebeveynler arasında aşırı koruma, duyguları geçersiz kılma, suçluluk indüksiyonu ve sevgiyi geri çekme. Ek olarak, potansiyel olarak kültüre özgü PPC stratejileri nitel veriler kullanılarak incelenmiştir. Sonuçlar, aşırı korumacı olma ve duyguları geçersiz kılmanın Türk ebeveynler arasında daha

yaygın PPT davranışları olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, sevgiyi geri çekme ve suçluluk indüksiyonunun anlamlı ölçüde ilişkili olduğu görüldü. Demografik özelliklerle ilgili daha fazla analiz, erkeklerin kızlara kıyasla önemli ölçüde daha fazla PPC yaşadığını ve PPC'nin 7-12 yaş arasındaki çocuklara en yaygın şekilde uygulandığını ortaya koymuştur. Nitel analiz, kültürel yaklaşımı destekleyen ebeveynler tarafından belirli PPC stratejilerinin gerekli ve sağlıklı olduğunu göstermiştir. Son olarak, Türk kültüründe üç yeni PPC stratejisi gözlemlenmiştir ve manipülatif kontrol, koşullu mükemmeliyetçilik ve sosyal dışlanma tehdidi olarak tanımlanmıştır. Hem yaygın hem de kültüre özgü PPC stratejilerinin etkileri tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn psikolojik kontrolü, aşırı koruma, nitel, kültürel farklılıklar

To all the people fighting with demons in their heads

TABLE OF CONTENTS

PLAGIARISM	iii
ABSTRACT	iv
ÖZ	vi
DEDICATION	viii
TABLE OF CONTENTS	ix
CHAPTERS	
1. INTRODUCTION	1
1.1. Parental Psychological Control	2
1.1.1. Revisiting PPC: Barber's Contributions	3
1.1.2. Self Determination Theory Perspective on Psychological Control.....	5
1.1.3. Domain Specific Approaches.....	7
1.2. Antecedents of Parental Psychological Control	8
1.3. Outcomes of Parental Psychological Control.....	10
1.4. Cross Cultural Differences	13
1.5. Studies in Turkey.....	15
1.6. Current Study	18
2. METHOD.....	20
2.1. Participants	20
2.2. Material	21
2.2.1. Categorization of Socioeconomic Status	23
2.3. Procedure	23
2.4. Analyses	24

2.5. Reliability Analysis	25
3. RESULTS.....	26
3.1. Overprotection / Intrusiveness.....	26
3.2. Invalidating Feelings	29
3.3. Guilt Induction.....	31
3.4. Love Withdrawal	33
3.5. Other Strategies	36
4. DISCUSSION	39
4.1. Demographic Differences.....	39
4.1.1. Gender of the Parent.....	39
4.1.2. Gender of the Child	40
4.1.3. Socioeconomic Level	40
4.1.4. Age of the Child	41
4.2. PPC Strategies	42
4.3. Quantitative Results.....	44
4.4. Limitations and Future Studies.....	45
4.5. Conclusion.....	45
REFERENCES.....	47
APPENDICES	
A. APPROVAL OF THE METU HUMAN SUBJECTS ETHICS COMMITTEE... 54	54
B. INFORM CONSENT	55
C. PARENTAL PSYCHOLOGICAL CONTROL INTERVIEW (0-2 AGE).....	56
D. PARENTAL PSYCHOLOGICAL CONTROL INTERVIEW (3-15 AGE).....	59
E. TURKISH SUMMARY/ TÜRKÇE ÖZET	62
D. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU	81

CHAPTER 1

INTRODUCTION

Most adolescents and children from almost all cultures complain about their parents being “too strict” or “too controlling”. But, how can we define control? By the things parents do, things won’t let you do or simply their disapproving looks? And how does this vary between cultures? How do parents in Turkey perceive these traits and how often do they use different strategies?

Parental psychological control (PPC) is any ways and means parents’ manipulative control tactics aiming to disrupt and change their children’s thoughts and emotions. Using a large qualitative data set, this thesis aims to examine and understand the pattern and the frequency of PPC mechanisms among Turkish parents. Barber’s (1995, Barber, Olsen, & Shagle, 1994) conceptualization of PPC which includes guilt induction, love withdrawal, overprotectiveness and invalidating feelings were used as the main domains of parenting control. Potential differences in PPC regarding the gender of both parents and children, and ages of the children as well as the socioeconomic status were also considered in analyzing the data. In addition, PPC mechanisms that are unique to Turkish culture are analyzed and discussed.

In the first section, recent conceptualizations and theories on parental psychological control, beginning from the first emergence of the related concepts in the literature to the concrete classification of Barber (1992), will be briefly reviewed. Later, of the self-determination theory perspective and the domain specific approaches in PPC will be presented. In the second section, the antecedents and outcomes of PPC will be reviewed. In the third section, cross-cultural studies in the literature will be discussed. The fourth section will include the review of the studies conducted in Turkey. Finally, in the fifth section, specific objectives and expectations of the current thesis will be introduced.

1.1. Parental Psychological Control

Parental psychological control (PPC) has been a widely discussed and investigated topic in the last two decades, especially considering its negative effects on children's social and emotional development (Barber et. al., 1994). Schaefer (1965) was the first to introduce PPC to psychology literature by conceptualizing it as parents' controlling processes of the behaviors and activities, which wouldn't allow children to develop a separate personality apart from their parents. In his initial study, Schaefer defined three dimensions, namely, acceptance vs. rejection, psychological autonomy vs psychological control, and firm control vs lax control by conducting factor analysis on 26 different concepts; such as ignoring, encouraging sociability, and negative evaluations. Results of factor analyses in this study indicated that punishment, control through guilt, strictness, parental direction and intrusiveness loaded on different dimensions of PPC.

In the following parts of this section, theoretical advances and discussions that stemmed from this first definition will be discussed. Firstly, Barber's theory (Barber, 1992) and the subcategories he defined will be explained. After that the contribution of Self Determination Theory will be overviewed and for the last part of this chapter, domain specific approach to PPC will be examined.

1.1.1. Revisiting PPC: Barber's Contributions

After Scheafer's (1965) aforementioned study, PPC was not systematically investigated thoroughly for nearly three decades. In the 1990s, with Barber's studies (1992, 1996), PPC was investigated as a well-defined construct. Considering that PPC is a very broad and complicated construct, Barber operationally defined it as a clearer construct first, and then he made a distinction between parental behavioral control (PBC) and PPC. While PPC is defined as efforts to interfere with the child's psychological and behavioral development, PBC is characterized as the attempts to control the child's behavior with no harmful intrusion. This differentiation in the concepts was deemed necessary because the only scale, which was used to measure PPC, was Children's Report of Parental Behavior Inventory (Schafer, 1965) and while it involved psychological construct items such as love withdrawal and guilt induction, it also involved some ambiguous items which seemed to measure control of behavior like the child saying: "He/She is always telling me how I should behave." In his study, it was found that items measuring PPC significantly correlated with externalizing problems while PBC was not correlated with these negative outcomes, thus, this study distinguished the concepts for the first time. In addition, Psychological Control Scale-Youth Self Report including six dimensions was developed in order to understand

perceived parental psychological control on adolescents (Barber, 1996; Barber, Olsen, Hunter, Meneely, & Bose, 2007).

In Barber's classification, first dimension is the constraining verbal expressions, which refers to both verbal and nonverbal constraints to the child while she/he is speaking such as ignoring, preventing the speech or looking away from the child as s/he speaks. Second dimension invalidating feelings, which can be defined as ignoring or dismissing the child's feelings and considering them as insignificant or not worthy of their attention. Third dimension characterizes personal attack on child. This dimension captures behaviors where the parent questions child's obedience to the family, reminding the child of his past mistakes, and generally patronizing the child. Fourth dimension includes parents' attempts for guilt induction. It is illustrated as attitudes where one of the parents uses guilt trips to make the child feel bad by emphasizing how worried or sad they felt by the child's decision or action. Fifth dimension is named love withdrawal. In this dimension, the parent scares the child by acting distant or avoidant, or by saying his/her actions, which don't fulfill parental expectations, may cause the parent not to love him/her anymore. Lastly, sixth dimension focuses on erratic emotional behaviors in which the parent behaves in an unbalanced way between positive and negative expressions (Barber, 1996).

Later, Barber, Xia, Olsen, McNeely, and Bose (2012) revised their initial classification and discussed a new dimension, which is called "disrespect of individuality" by studying qualitatively with youth. This dimension refers to children's feelings of

ridicule and violation of their privacy by their parents via different means of attitudes. Barber et al's (2012) found that the dimension of disrespect of individuality uniquely predicted both depression and antisocial behavior after accounting for the effects of PPC and PBC (Barber et. al., 2012). In the prior studies, qualitative method, which assesses PPC from parents' own perspectives, was not used. Moreover, initial studies were mostly conducted in Western cultures with a few non-Western samples.

Considering that the initial studies were conducted in the Western cultures only, cross-cultural validity of PPC was also studied by Barber and his colleagues. In their longitudinal study, Barber, Stolz, Olsen, Collins, and Burchinal (2005) compared adolescents from collectivistic and individualistic cultures and investigated whether PBC, PPC and parental autonomy support would be predicted by social initiative, depression, and anti-social behavior, respectively. No significant cultural differences were found regarding the effect of PPC on depression in collectivistic and individualistic cultures. These findings seemed to support the universalistic perspective of Self Determination Theory in explaining the motivational mechanisms of PPC.

1.1.2. Self Determination Theory Perspective on Psychological Control

Self Determination Theory (Deci & Ryan, 1985, 2000) focuses on the social theory of motivation and personality with a specific focus on the concept of autonomy in child development. Autonomy is defined as an innate and voluntary tendency for improvement and adaptation. While not all the activities are likeable in the core, if they are internalized, they can be seen more enjoyable. This internalization progress

marks the difference between autonomous behavior regulation and controlled behavior regulation. While the former is comprised of fully or partially internalized behaviors, the latter includes behaviors which are not internalized. The Self Determination Theory perspective on parenting behavior and parental environment have had critical reflections and implications. It has been demonstrated that an autonomy based family environment can help the child's internalization process by recognizing their feelings and allowing the child to make decisions by themselves (Deci, Eghrari, Patrick, & Leone, 1994).

In their seminal study, Soenens and Vansteenkiste (2010) conceptualized PPC from Self Determination Theory by making a clear distinction between the two types of controlling strategies, namely, internally controlling parenting and externally controlling strategies. In this distinction, while externally controlling parenting strategies should be apparent in nature (e.g. positive punishment), the same cannot be said for internally controlling strategies. While the properties of PPT can sometimes be covert (e.g. erratic emotional behavior), the factors such as love withdrawal and invalidating feelings are more in line with internal controlling strategies (Soenens & Vansteenkiste, 2010).

Self Determination Theory (Deci & Ryan, 1985) argues the universal need for autonomy and this need is imperative to psychological functioning. It is argued that controlling environments diminish the sense of autonomy, and therefore, would be harmful. This perspective suggests that PPC has negative effects universally,

regardless of the difference across cultures. Cultural aspects of PPC will be further discussed in the next chapters.

1.1.3. Domain Specific Approaches

After the Self Determination Theory, which focused more on the internal mechanisms, universality and negative consequences of PPC, researchers started to investigate the other aspects of PPC and, accordingly, domain specific approaches were formed. These approaches mainly argue the differences in the reactions of children who were exposed to manipulation and excessive control by their parents. Two approaches that categorize PPC depending on the issue mentioned above will be briefly reviewed.

Soenens, Vansteenkiste, and Luyten (2010) proposed a model that classifies PPC by parental concerns. They distinguished two types of PPC: Dependency Oriented Parental Psychological Control (DPC), which is defined as controlling behavior to keep the children within psychological and physical boundaries to maintain closeness, and Achievement Oriented Parental Psychological Control (APC), which on the other hand can be described as the control in the sphere of achievement where the parents expect their child to hold their excessive standards in the academic field. In Soenens and his colleagues' study, it was found that while APC and DPC predicted distinct outcome variables, they were also positively and highly correlated, suggesting that these two types of control are interdependent. It was also found that while parental separation anxiety was exclusively related to DPC, parental maladaptive perfectionism was only associated to APC. In this study, perceived DPC

predicted adolescence dependency while perceived APC predicted adolescent self-criticism. Adolescent dependency and self-criticism both predicted depressive symptoms (Soenens et al., 2010).

Domain specific approach has also been used to evaluate children's reactance to the situation. In another study, Kakihara and Tilton-Weaver (2009) studied PPT and PBT in two different domains, personal domain and prudential domain. They used two scenarios on adolescents in measuring these domains. In the first scenario, an adolescent brought a friend home and his/her parents disliked this friend. This scenario was intended to measure PPT on personal domain. The second scenario was to forbid the child from going to a party in which might involves alcohol. This scenario was used to measure prudential PPC. Participants were given potential answers from parents and their reactions were asked. There were four possible scenarios; high on PBC, moderate on PBC, high on PPC and moderate on PPC. It was found that on the personal domain, regardless the control is behavioral or psychological, high levels were seen as less meaningful and more invasive. These findings suggest that parents' control behaviors on personal domains affect children more negatively. (Costa et al., 2018).

1.2. Antecedents of Parental Psychological Control

In this part, the antecedents and outcomes of PPC will be discussed. In their review, Scharf and Goldner (2018) studied precursors, mediators, moderators and predecessors of PPC. Firstly, precursors are grouped as parental characteristics, child characteristics, and contextual characteristics. Parental characteristics that predict high PPC are low self-esteem, powerlessness, perfectionism, separation anxiety,

attachment type, mental health prevention focus, and gender. Child characteristics, related to PPC are difficult temperament, psychosocial functioning, developmental period, and gender. Contextual characteristics influencing PPC are culture, stressful life events, contextual hardship and inter parental relationships. Secondly, mediators are categorized as self-control, cognitive style, emotion regulation, reactance and inauthenticity. Finally, outcomes of PPC were listed as internalizing problems, externalizing problems, social problems, and academic problems (Scharf & Goldner, 2018).

In a longitudinal study, the role of the critical parental characteristics in applying PPC strategies in parenting has been investigated. Pettit, Laird, Dodge, Bates and Criss (2001) examined the link between PPC and child problem behaviors on 440 mothers and their children. It was found that perceived externalizing behavior predicted higher maternal psychological control later. The level of parents' frustration seems to be one of the potential parental characteristics. In a recent study, Costa, Gugliandolo, Barberis, Cuzzocrea and Liga (2019) found that parents' need frustration predicted higher levels of PPC and this, in turn, mediated and increased need frustration in their adolescents. Similarly, Mabbe and colleagues (2018) showed that parental need frustration predicted PPC with a day-to-day variation. In another study, Xu, Cui, & Lawrence (2019) found that parental anxiety is the prevalent parental characteristics predicting PPC. Another important factor that predicts PPC was found to be parental self-critical perfectionism (Dieleman, Soenens, Pauw, Prinzie, Vansteenkiste, & Luyten, 2019). Lastly, parents' personal experiences were found to be related to PPC as well. In their longitudinal study, Brenning and

colleagues (2020) found that parents' personal perceptions of how they were exposed to PPC by their own parents predicted their usage of PPC to their children.

Previous studies showed that child characteristics also predict PPC. These studies have demonstrated that child's academic performance was one of the critical factors affecting the level of PPC. In their study, Wang, Chan, and Lin (2012) discovered that poor academic performance predicted higher PPC among Chinese parents. In another longitudinal study, similar results were found and it was seen that academic performance in Time 1 predicted maternal and paternal psychological control in Time 2, approximately 1 year later (Fu & Zhang, 2019). Finally, in a recent longitudinal study, Nelemans and Keijsers (2020) investigated the relationship between children's anxiety symptoms using both between and within group and time analysis. It was found that between person level analysis showed an association between high anxiety and PPC while within person level analysis revealed that mothers showed lower level of PPC after adolescents had shown higher social anxiety symptoms (Nelemans & Keijsers, 2020). This study suggests that children's high social anxiety predicts lower maternal psychological control if mothers notice their children's social anxiety.

These briefly reviewed literature findings highlight the importance of understanding the reasons and circumstances where parents use psychological control.

1.3. Outcomes of Parental Psychological Control

Previous work has extensively investigated the negative outcomes of PPC. The most commonly investigated outcomes of PPC are child aggression and externalizing

behavior. The effect of PPC was compared and contrasted with the effect of parental behavioral control (PBC), especially on internalizing and externalizing behavior. In their earlier studies, Barber, Olsen, and Shagle (1994) showed that PPC positively predicted internalized problems such as depression and loneliness while the link between PPC and externalized problems was not significant (Barber et. al., 1994). However, the later findings contradicted with this previous finding. In one of these later studies, McCormick, Turner, and Foster (2015) demonstrated the relationship between PPC and internalized aggression, and found that PPC was predictive of lower authenticity, which, in turn, was related to contingent self-worth that ultimately predicted internalized aggression. This effect of PPC was investigated across different settings. It was found that PPC predicted parent reported relational aggression at home and this, in turn, predicted relational aggression at school (Kuppens, Grietens, Onghena, & Michiels, 2009). The relationship between PPC and aggression/externalizing problems was shown to be significant by using different mediator variables, such as need frustration and self-control (Bai, Liu, Xiang, 2020), oppositional defiance (Brenning, Antrop, Petegem, Soenens, Meulenaere, Rodriguez-Meirinhos, & Vansteenkiste, 2018), relationship with parents (Murray, Dwyer, Rubin, Knighton-Wisor, & Booth-Laforce, 2014) and emotional dysregulation (Safdar & Khan, 2019).

Another outcome of PPC that was examined thoroughly is child anxiety and internalized symptoms. In their study Chen, Li and Liu (2019) found that PPC predicted internalized symptoms. In addition, it was found that both General Anxiety Disorder and Separation Anxiety Disorder were related to PPC but not with PBC (Wijsbroek, Hale, Raaijmakers, & Meeus, 2011).

Overall mental health is another factor that has been linked to PPC. Past studies examining a number of mental health indicators from anxiety, depressive symptoms to wellbeing have documented systematic associations between PPC and the indicators of psychological adjustment. Soenens, Luyckx, Vansteenkiste, Duriez, and Goossens (2008) examined the relationship between depressive symptoms and PPC in a longitudinal study and found that adolescent depressive symptoms in Time 1 predicted PPC in Time 2 and PPC in Time 1 predicted adolescent depressive symptoms in Time 2, with slight differences between gender of the children and parents (Soenens et al., 2008). In a recent study carried out on both mothers and fathers, Bleys, Soenens, Claes, Vliegen, and Luyten (2018) found that achievement oriented parental psychological control predicted adolescent depressive symptoms and self-criticism mediated this relationship. The effect of PPC on depressive symptoms was also investigated cross culturally. In their study, Soenens, Park, Vansteenkiste, and Mouratidis (2012) found that perceived dependency oriented parental psychological control was related to adolescent dependency and this, in turn, was related to depressive symptoms. Achievement oriented parental psychological control, however, was found to be linked with adolescent self-criticism and that, in turn, also was related to depressive symptoms. The pattern of the effects was similar for both Belgian and Korean adolescents suggesting that the effect of PPC on depression was evident in different cultural contexts (Soenens et al., 2012).

Furthermore, PPC was found to be related to other individual differences and outcome variables, such as social withdrawal (Lin, Harrist, Lansford, Pettit, Bates, &

Dodge, 2020), insecure attachment styles (Güngör & Bornstein, 2010), and academic outcomes (Deneault, Gareau, Bureau, Gaudreau, & Lafontaine, 2020).

1.4. Cross Cultural Differences

In this section, the similarities and differences across cultures on the patterns of PPC will be discussed. Kağıtçıbaşı's (1990) family change theory explains why certain aspects of PPC can be interpreted as positive in more collectivistic cultures. Family change theory identifies three family models. First one is model of independence which corresponds to typical individualistic culture model where the children are expected to develop a separate self. On the contrary, model of interdependence resembles traditional collectivistic culture model where the child is expected to provide the family with economic resources in adulthood. While these models coincide with existing models, a third family style was proposed, namely family model of psychological (emotional) interdependence. It is suggested that with the current urbanization and socioeconomic development, the interdependent cultures show a decline in material interdependence. Nonetheless, the emotional and psychological interdependence remains the same. Therefore, third model, psychological emotional interdependence model is suggested. In this model, a complete conformity of the child is not expected, but PPC strategies are still used in order to maintain the psychological connection to the family and order maintenance (Sümer & Kağıtçıbaşı, 2010). According to this model, it is argued that in the urban parts of Turkey where model of emotional and psychological interdependency can be jointly seen, PPC strategies such as guilt induction and overprotection are culturally adaptive and do not necessarily yield negative results. Supporting this argument,

Sümer and Kağıtçıbaşı (2010) found that PPC strategies did not have negative effects on child's attachment to the mother.

Cross cultural differences in PPC have been investigated in several studies. In their study, Chen, Soenens, Vansteenkiste, Van Petegen and Beyers (2016) examined guilt induction with Belgian and Chinese adolescents. They found that Chinese adolescents perceived guilt induction as less controlling especially in the academic domain, compared to Belgian adolescents. Hence, they concluded that guilt induction was weakly related to the concept of controlling parenting in collectivistic cultures as compared to individualistic cultures. However, it was found that guilt induction was still perceived as more frustrating compared to autonomy support, and perceived controlling parenting was associated with need frustration in both cultures. Besides, the responses of adolescents to PPC were found to differ across cultures. While Chinese adolescents were more prone to comply PPC, Belgian adolescents were more inclined to negotiate these controlling behaviors of parents (Chen et al., 2016). Another study examined the differences between Canadian and Chinese adolescents (urban and rural) on perceptions of different PPC domains. Helwing, ang, Liu, and Yang (2013) found that both urban and rural Chinese adolescents perceived social comparison (as a PPC strategy) less negatively than Canadian adolescents. Furthermore, rural Chinese adolescents evaluated love withdrawal less negative compared to other cultural groups and attributed less harmful consequences to the dimension of PPC. In another cross cultural study, Güngör and Bornstein (2010) investigated the relationship between PPC and attachment dimensions (attachment anxiety and avoidance) between Turkish and Belgian adolescents and found that although maternal PPC was related to attachment anxiety in both cultures, some

differences were found in paternal PPC. It was shown that while high PPC predicted avoidant attachment in Belgian adolescents, the same effect was not encountered among Turkish adolescents (Güngör & Bornstein, 2010).

In a recent study on university students, Chou and Chou (2018) investigated cultural differences in PBC and PPC between the US and Taiwan. The US sample included only Asian American students. First, it was found that PBC and PPC were significantly correlated in the Taiwan sample but not in the US sample. This result can be explained by the different understandings of controlling behavior. In the US, PPC is seen as restrictive and negative. However, in Taiwan it is considered more as a statement of love and concern for children. Some parental differences were also observed between these two samples. Taiwanese students perceived higher attack from the mother and higher invalidating feelings from the father compared to Asian American students. Moreover, it was found that perceived guilt induction was higher in Asian American sample compared to Taiwanese sample. This finding was explained by the fact that in Western cultures, individuality is highlighted and therefore, this is specifically used in order to make adolescents internalize the responsibility of their actions. The reviewed studies have shown a general picture in which collectivistic cultures have a more positive understanding of PPC compared to individualistic cultures. However, a broader theoretical approach is necessary to better understand the underlying cultural mechanisms.

1.5. Studies in Turkey

In this chapter, PPC and its potential correlated have been investigated in several studies in Turkey. In line with the reviewed theoretical approaches above, these

studies have yielded findings consistent with those in Western cultures the effect sizes were relatively weaker.

In their study, Kurt, Sayıl, and Tepe (2013) examined the relationship between perceived PPC and youth loneliness among university students and found that women perceived lower levels of PPC from both their mothers and fathers compared to men. Moreover, a positive relationship which was partially mediated by parental attachment and friendship attachment was found between PPC and loneliness. In another study involving middle and high school students, the relationship of mothers' PPC and PBC with psychosocial adaptation and friendship were investigated considering the mediating role of self-esteem. It was explored that perceived PBC was connected to high self-esteem while perceived PPC didn't have the same relationship. Also, psychological control was found to be related to internalizing and externalizing behaviors, and having deviant friends and self-esteem did not mediate these relationships. It was speculated that the lack of relation between perceived PPC and low self-esteem suggests that since PPC practices are widespread in Turkey, it might not be perceived by adolescents as a negative interference from their parents (Kindap, Sayıl, & Kumru, 2008).

Tepe and Sayıl (2012) examined the effects of perceived PBC and PPC on friendship quality and loneliness with the mediating relationship of relational aggression. Using structural equation modeling analysis, it was found that perceived maternal PPC was positively related to relational aggression for both genders whereas paternal PPC was positively related to relational aggression for males only. Moreover, relational aggression was positively related to loneliness and negatively related to friendship

quality for males while this effect was not seen among female children. It was also found that perceived PPC was higher for males while perceived PBC was higher for females in general (Tepe & Sayil, 2012). In another study, perceived PPC and self-determination's impact on the effects of relationships with non-family members were investigated (Kindap Tepe, Deliser, Kuzan & İslamoğlu, 2018). It was documented that perceived PPC negatively predicts both participation in a social group and participation to social activities. Self-determination partially mediated both relationships (Kindap Tepe et. al., 2018). Finally, one recent study investigated the relationship between PPC and social behavior both with the mediating effect of maternal knowledge and the information gathered from mothers and middle school students (Mouratidis, Sayil, Kumru, Selcuk, & Soenens, 2019). It was found that maternal PPC negatively predicted maternal knowledge. Consecutively maternal knowledge was related to high aggressive behavior and low altruistic behavior. it was highlighted that the mechanisms that underline the relationship between perceived PPC and negative personal constructs were important (Mouratidis et.al., 2019).

Although past studies in Turkey have investigated the relationship with PPC and its critical effects, they only utilized quantitative and correlational method without examining the culture unique or specific factors in Turkey with one exception. The only qualitative study examining the potential mechanisms and applications of PPC in Turkey was conducted by Demir, Baz, and Atarbay (2018). These authors adopted an interpretive phenomenological approach in order to understand mothers' experiences of privacy and personal space. They found that the control feeling over the child felt by the mother was higher when the child disclosed more information to

the mother, and thus, the need for PBC and PPC were reduced. In addition, it was seen that sharing information and PBC were both higher for girls than for boys. They also argued that in the families where the mother and the child were considered as a group, father as an authority figure, and disclosure is limited by the child and mother; the extra burden on the mother makes the parents more worried and less in control compared to the cases where the mother and father are considered as a team. Lastly, they found that past negative experiences also affect the feelings of control felt by the mother (Demir et. al., 2017).

1.6. Current Study

As reviewed above, there is a body of studies investigating PPC and related constructs in both Turkey and other cultures. However, past studies mainly employed quantitative method with the measures developed in Western cultures. Hence, the first aim of this study is to investigate the culture specific psychological control strategies used by the parents in Turkey as well as the prevalence of the well know PPC strategies documented in previous studies. For this reason, the most common PPC strategies which are guilt induction, love withdrawal, invalidating feelings and overprotection were investigated (Barber, 1996). While these constructs are examined and demonstrated in many cultures (Barber et al., 2005), there is a lack of studies investigating these strategies qualitatively. Therefore, PPC was studied with quantitative method with in-depth interviews in this study. The second aim is to explore and define widely applied PPC strategies in Turkish culture that are different from Barber's main classification. It is expected that these strategies will yield important cultural aspects of PPC in Turkey that can be investigated more thoroughly in further studies.

Furthermore, considering that PPC may change depending on certain demographic characteristics, such as the gender and age of parents and children (e.g., Kindap et al., 2008; Soenens et al., 2008), mother's education level (e.g., Sayıl et al., 2008) and socioeconomic status (e.g., Laird, 2011). The third aim of the current study is to examine potential differences in the frequency and type of PPC on the basis of demographic characteristics. Specifically, child's and parents' gender, socioeconomic level (high vs low) and child's age (0-2, 3-6, 7-12- 13-15) will be investigated. Considering the previous studies in Turkey, it is expected that maternal psychological control would be higher than paternal psychological control. Finally, the level of PPC in mother-daughter, father-daughter, mother-son, and father-son differences will be investigated.

CHAPTER 2

METHOD

2.1. Participants

Data of the current thesis is collected as part of a project funded by TUBITAK (118K050). “Socio- cultural and Psychological Antecedents and Consequences of Child-rearing Styles Across Generations and Developmental Stages in Turkey”. This project aimed to understand culture specific child rearing behaviors and attitudes of Turkish parents from a multidisciplinary perspective. Quantitative data were collected from parents and grandparents of children between the ages of 0-15 in this project. In addition, data from babysitters of 0-6 year-old children were collected. However, for the aim of this thesis, the data only mothers and fathers were used in the analyses. There were 191 mothers and fathers in the project sample. However, some exclusion criteria were applied. Considering that (e.g., Shek, 2007) PPC is higher in non-intact families compared to intact families. In the current study, parents with no partner present (divorced or widowed) were excluded. In addition, one of the parents stated that their child had a speech disorder so it was also excluded. After using these inclusion criteria, qualitative interviews from 174 parents were used in this study. The sample included 100 mothers (57.5%) and 74 fathers (42.5). The gender of the children was 79 females (45.4%) and 95 (54.6%) males.

Socioeconomic status distribution is 50 low SES families (28.7%) and 95 middle or high SES families combined (71.3%). Finally, the distribution of the child's age is 28 children between the ages of 0-2, which will be called as infancy (16.1%), 72 children between the ages of 3-6, which will be called early childhood (41.3%), 49 children between the ages of 7-12, which will be called middle childhood (28.2%) and 25 children between the ages of 13-15, which will be called adolescence (14.4%).

2.2. Material

In order to understand the parenting behaviors and beliefs of parents, a semi structured interview was used. This interview form was created by the coordinators of the project using an emic approach. The creation of the qualitative questions was done with information from different developmental, sociological and social theories. The in depth interview form consisted of 16 qualitative questions together with some demographic questions. There were also two quantitative questions. The first was Inclusion of self to the others (Aron, Aron, & Smollan, 1992). In this question the participants to rate the closeness of themselves and their children in intercepting circles. The participants were asked to evaluate their relationship between 1 (two separate circles) and 7 (two almost intersecting circles).

Qualitative questions were asked in seven different aspects of parental behavior. The first part was "definition of the relationship". In this part, parents were asked to evaluate the relationship between themselves and their child. The second part is "desired child characteristics". In this part parents were asked what characteristics they would like to see in their child considering the current age of the child. They

were also asked why they valued that characteristics and what they did to reinforce them to have these characteristics. In addition, they were asked which behavior or characteristic would make them proud of their child. The third part is “undesired child characteristics”. In this part parents were asked what they would rather not see in their children in that age. They were also asked why they valued that attitude and what they did to prevent it. In addition, they were asked what behavior or attitude that would get them disappointed of their child. The fourth part is “developmental expectations”. This part was designed differently for children of the age between 0-2 and 3-15. Parents of children between ages of 0-2 were asked of their reactions to the baby crying, what they did and whether they could understand the difference between various needs. For children between ages of 3-15 two scenarios were asked. The first asked what they did when their child came home after fighting at school. The second asked what they did after their child came home unhappy or disturbed. Also in this part for all ages, emotional expression was asked. These questions were asked the parents to see what emotions they desired the child to express and not to express and what they did to reinforce these emotional expressions. In the fifth part, “parenting” their perceptions of their own parenting were asked. These questions included their perception of parenting, who they idolized and behaviors that they do or don’t apply to their child from their parents. The sixth part, “values” asked parents the values they prioritized and wanted their children to have. Also they were asked whether they thought these values were in line with the values in Turkey right now. Lastly in the seventh part, a specific question about “desired young adulthood qualities” was asked. Specifically, participants were asked to imagine their child at the age of 25 and describe the child. The full question list is presented at Appendix B.

2.2.1. Categorization of Socioeconomic Status

Three main criteria were used to classify a family as a part of low socioeconomic status group. First criterion is economic status. Parents were asked how much Turkish Liras come to their household every month. Families with incomes that are below or near the minimum wage are included in the low SES group. Second criterion is education level of both parents. Parents with high school education or less are included in low SES group. Third criteria having only one regular income in the household, temporary jobs and daily jobs were not included as a part of this criterion. Parents having these characteristics were classified in the low SES. The rest was classified as middle and high SES parents.

2.3. Procedure

First, ethical approval of the project was taken from Middle East Technical University (see Appendix A) After the approval, data was collected by 10 research assistants including the author who were trained via pilot studies and feedbacks about the concepts and qualitative method. Assistants (coders) first watched two videos about qualitative interviews that were recorded by an expert faculty member. After this stage each assistant was asked to conduct and record one interview. These were reviewed by the expert researchers in the project and given individual feedbacks. Project assistants were comprised of graduate students from Middle East Technical University, TED University, Boğaziçi University and Koç University. The interviews initially were conducted face-to-face in a quiet environment. However due to Covid 19 outbreak, some of the interviews were run via telephone with new instructions created by the project executives. Current data comprises of 135 face to

face interviews (77.6%) and 38 online interviews (22.4%). In order to reach the participants, snowballing method was used. In face-to-face interviews data was only gathered from Ankara and İstanbul. However, on the online phase other cities were also included.

The interviewers informed the participants about a brief summary of the study and they were informed that the interview would be recorded. They were asked whether they voluntarily participated in the study. This process was done by signing their name in a separate sheet from the questions in face to face interviews. And in the online interviews they participants were asked this question via voice recording. The participants who consented were asked the questions. During the interviews when there was a question the parents did not understand or could not response, general examples were given by the interviewers. These examples were also predetermined by the project researchers. After the qualitative and quantitative questions, demographic information was gathered. After this process any questions the parents had were answered. These interviews were transcribed by research assistants.

2.4. Analyses

MAXQDA program was used for the qualitative data analysis. The author coded the transcriptions of interviews considering the operational definition of PPC domains. The first part of the coding system included four PPC dimensions described by Barber and colleagues (1994). These are guilt induction, love withdrawal, overprotectiveness/intrusiveness and invalidating feelings. These strategies were coded using the definitions stated by Barber (1994). Two aspects were used in the analysis. First, author looked at answers to all of the questions and coded PPC

strategies used by the parents. Furthermore, parents who have explicitly stated their opposition of one of the PPC strategies were coded. Finally, other PPC strategies used by the parents were recorded by creating new codes. While parents' statements that clearly opposing the use of PPC strategies were not entered into quantitative analyses due to a low number of codes, they were investigated qualitatively in order to understand the underlying reasons for opposition. Although the whole interview was read and analyzed by the author, some questions in the interviews seemed to produce more information about PPC than others. These questions are "Imagine your child coming home after a fight. What would you do?" and "Imagine your child come home looking sad and depressed. What would you do?". Parents' responses to these scenarios yielded relatively more PPC strategies than other questions.

2.5. Reliability Analysis

Reliability analysis was performed using intercoder agreement tool in MAXQDA. For this purpose, three undergraduate students were trained and given the operational definition of four PPC strategies, namely, overprotection, invalidating feelings, love withdrawal and guilt induction. Then, they were asked to read 60 (34%) of the transcriptions that were previously coded and were asked to identify if the given strategies exist. Intercoder agreement yielded 71% match between these coders and the author's initial coding.

CHAPTER 3

RESULTS

As stated above, considering that 135 of the interviews were conducted face-to-face, 38 of the interviews were conducted via telephone, first it was tested if the mode of interview (face-to-face vs. phone) has an effect on the PPC domains. Results of Chi square analyses showed that there was no significant difference for overprotection/intrusiveness ($\chi^2 (1, N = 174) = 0.04, p > .05$), invalidating feelings $\chi^2 (1, N = 174) = 0.50, p > .05$, and love withdrawal ($\chi^2 (1, N = 174) = 1.91, p > .05$). But there was a significant difference for guilt induction ($\chi^2 (1, N = 174) = 3.05, p < .05$). Because of the skewedness of the data on SES which is 71.3% high or moderate SES and 28.7% percent low SES, the difference between SES groups are not presented and discussed.

3.1. Overprotection / Intrusiveness

Overprotection was found to be most common PPC strategy in the current sample. It was conceptualized as intrusive behavior or attitudes that is inappropriate to child's age. In the current sample, overprotective parents demonstrated behavior that intervened the process of the child dealing with the outside world. The most common reason for using overprotection strategy was fear of the possible danger outside. An example of a mother with a 13-year-old girl is stated below.

“When we ride on a bus I want X (the child) to be under my arms. X is a beautiful child with a developed body. I pull her in front of me because I don’t want anybody to look at her or see her. She contradicts me on this but I don’t want anybody to touch their dirty hands on my child....When İmamoglu became the mayor we went to Kadıköy to celebrate. It was very fun. My children and nephews were there too. We are together and everybody is having fun but when somebody gets close to us I become a shield and get in front of them. I don’t want dirty hands to touch the people I love. I frequently fight with people on buses asking them why they are looking at my children.”

Another example of shielding their child can be seen in the example below. This quote was taken from the father of a 11-year-old boy.

“The other day we saw that the top of his nose was bruised. He said he fell down. I said if you fell down your knees would be bruised too, how can you fall down and only bruise your nose. I asked his teacher about it. I didn’t believe him. If he fell down, there would be a dent on his watch or coat. I even went and talked to Assistant Principle. He said that he fell down too. He might be the first child to fall on his nose. I didn’t get that. It wasn’t broken or anything. The Assistant Principle said we can view the tapes if you want to. I didn’t believe he fell down. I watched the tape and saw him fall. So the issue was closed.”

The parents explained the rationalization of their behaviors by referring to danger and corruption that can come from outside world. The parent of a 19-month-old girl states the following.

“To tell you the truth the child is 19-month-old but I am considering how I will let my child to go to school. Because there are many children that do not fit my moral values and unfortunately people are social beings. I am considering not sending my child to school and home schooling her.”

In addition, some parents in the sample invaded the child’s personal space and feelings. In one question parents are asked their reaction and feeling when their child comes home unhappy. Some parents stated that they would ask their children what happened whether they wanted to or not. One mother of a 12-year-old boy stated “I have to know what happened, I push him until he talks so he has to tell me”.

On the other hand, some parents stated (N = 10) that parents argued that overprotection was harmful to their children and they would avoid it. Following quote was taken from the mother of a 3.5-year-old daughter.

“When something happens to my child, I ask her to talk to Assistant Principle on her own. I tell her that if something happens I can call him/her myself later on or I can come to the school. This is what I learned from my parents. I want them to develop feelings of responsibility and I think that they should do somethings themselves to develop these feelings. When the parents always do stuff for their children, I think that advancement of the child would be negatively affected.”

Overall, overprotection was coded in 29 documents and 32 times in total. Of these 29 documents, 20 were from mothers (69%) and 9 were from fathers (31%). This pattern shows a slight tendency for a higher PPC according to fathers. Child's gender differentiated as 12 boys (41.4%) and 17 (58.6%) girls. This pattern shows a slight tendency of higher rates for boys than girls. Finally, children's age group was distributed as one (3.4%) infants' parents, eight early children's parents (27.6%), 14 parents for middle childhood (48.3%) and six were parents of adolescent (20.7%). These results show the highest rate of PPC were observed among the parent of school children (8 to 12).

3.2. Invalidating Feelings

Invalidating feelings was found to be second most commonly used PPC strategy in the current sample. The most common theme in this domain was undermining child's feeling and problem expressions. Following quote was taken from a mother of a 3- year-old. This mother was asked what she would do when her daughter came home unhappy.

“I talk with my child. I ask why are you upset? When she tells me I respond saying this can't happen, you must not be upset. Don't be upset over everything, you shouldn't get upset by something this unimportant.”

All but two of the documents coded in this area were response to child's sadness and crying. In addition, this strategy is the most common strategy for parents with children aged between 0-2. Parents used this strategy to stop their children from

crying when they assigned the reason for crying to be nonsensical. Their response to this is to ask the child to “go to his/her room, cry by themselves and come back when they are done”. Parents stated that the child can cry for hours and they wouldn’t do anything if they didn’t find the reason sensible.

In addition, it was seen that crying and expression of negative emotions was seen as coyness and sauciness. They think that if they respond to the child’s action, it will be worse and the child will be spoiled. One mother of an 11-year-old girl stated the following when asked what they would do when their child is upset.

“When she is upset she pouts her face and leaves the room. We understand right away. I don’t pamper my children a lot. I say you can be sad, you can cry. And sometimes when they make me mad, I tell them cry even harder, yell even louder. Then she gets quiet. But if I pamper her, she will coy with me.”

When parents use this strategy, they either stated to their children “This is not something to be sad about. It’s not the end of the world” or ignored the feelings completely. However, some parents (N = 3) in the sample stated that they were opposed to this strategy. The following quote is taken from the interview with a father of a 5-year-old boy.

“Well you understand how to react to these situations with experience. At first, fears. If you undermine the fears of the child or don’t listen to them, his reaction changes. He tries to not tell you about things and drifts apart from you. But if you listen

carefully, mirror these emotions give them an idea, even with the smallest problems, it will be enough for the child. And he will continue to express his emotions.”

Overall, invalidating feelings was coded 24 times in 24 different documents. Of these 24, 17 were mothers (70.8%) and 7 were fathers (29.2%). These results show a tendency of higher invalidating feelings from mothers. Child’s gender variable differentiated as 12 boys (52.5%) and 11 girls (47.8%) suggesting no gender difference. Finally, in this group reporting invalidating feeling three parents (12.5%) had infants, six had 3-6 years old children, (25.0%), eleven had 7-12 years old children (45.8%) and four parents had adolescents (16.7%). These results showed again that highest rate of invalidating feeling based PPC were among the parents of 7-12 years of children.

3.3. Guilt Induction

Guilt induction was found to be the second most common PPC strategy in the current sample. Guilt induction manifested itself by parents saying they would be sad or disappointed if their child did something wrong. The parents seemed to have two main motives for using this strategy. First is to fit their child into their own moral or desired perceptions of the child. The following quote is from the mother of a 10-year-old daughter. She responded as following when she was asked how she would react if her child talked about sexual feelings.

“I don’t know this right now but I would tell her not to be very comfortable. My attitude is firm here. I would never say ‘You should be comfortable, this can happen to anyone, it is a process’. Because saying this lays the groundwork for premarital

sexual experiences. I wouldn't want this to happen. So I would definitely like to tell my children this needs to happen after marriage. My reaction would be to tell the child this is a bad thing. I would tell them I was sad and they made me very disappointed."

The other common reason for this strategy was found to be to inhibit negative behavior from the child. The following quote was taken from a mother of an 8-year-old daughter.

"After I pick X up from her school we are together in the car for half an hour. In this period, she talks about some stuff. I listen to her on the road, sometimes making eye contact. They have given multiplication homework at school. Her grandmother answered the question. I said this is a bad thing, you are harming yourself. Both your grandmother and I can solve all these questions. This would cause you to be in need of us and we aren't always going to be there for you. I can do this but you will continue your life as a zero. You will be nothing by making your grandmother and I do your homework. She asked 'How's that going to happen?' I said you didn't learn anything. We went over what we learned but you will be a big zero without learning anything. She said she only asked one question. I answered the problem isn't if she gave you one answer. The problem is you making us do your homework every time you feel trapped. One or two, did she do it? Yes, she did. You will be a huge zero and I don't like it."

On the other hand, some parents (N = 2) indicated that they would not use guilt induction because of their own experiences. These parents stated that they would feel

bad if they had used this strategy and they didn't want their child to feel the same way. One father of a 1-year-old daughter stated the following.

“I remember in my childhood the words ‘don’t make me sad’, ‘If you this or that I will be sad.’ I feel like the fact that I shouldn’t make them sad has been etched on my subconscious. My father created an atmosphere like he would love me if I was successful. I don’t want to do that. I don’t want to create this criteria of success for her this way. Of course I would be happy if she was successful, every parent is I think.”

Overall, guilt induction was coded 14 times in 12 different documents. Of these 14, 11 were mothers (78.6%) and 3 were fathers (21.4%). This pattern shows a higher tendency of guilt induction in mothers. Of these parents, six were boys’ parents (42.9%) and eight were girls’ parents (57.1%), suggesting a slightly higher tendency of guilt induction for girls than boys. Finally, in this group reporting guilt induction one parent (7.1%) had an infant, six had 3-6 years old children, (42.9%), five had 7-12 years old children (35.7%) and two parents had adolescents (14.3%). These results showed again that highest rate of guilt induction based PPC were among the parents of 7-12 years of children.

3.4. Love Withdrawal

Love withdrawal was found to be least frequent PPC strategy in the current sample. Love withdrawal strategy was used to discourage behavior that is not approved by parents. There were two approaches to love withdrawal from parents. First group of parents used love withdrawal to consciously control the child’s behavior. The

following quote is taken from the transcript of the father of an 8-year-old son. The parent was asked what he would do if his child came home after fighting at school.

“I have been through this. I will tell you what I did. I heard it from the school, I went there. I fumed on my child. Right or wrong. This was my reaction at first. It definitely wasn't for the other child. Because my responsibility is to my child, I got mad at him because of this. When we came home I showed my reaction. I told him to not to talk to me. I showed my reaction even though he said he didn't do it. Because in the later years, something worse can happen. Today friend, tomorrow neighbor after that me. I showed my reaction in the beginning to stop this right there. I didn't talk to him, I was strict. I said X, go bring me water, I said it roughly. I remember the next day was toast day at school. He asked me for 5 liras to get toast. I said I won't give you money, because of your fight you will be hungry. He said he wouldn't do it while we were going to the school. I did what I said so it would make a mark. So he would learn my father does what he says. In the future when something big happens I want him to think that when he says he won't talk to me, he won't do that. I wanted to make him remember, so I acted like this.”

The other group of people who use love withdrawal stated that they didn't think it was a healthy behavior. However, when they were pushed too much, they reacted with this strategy. A father of a 1-year-old boy stated the following after he was asked how he reacted when his son expressed emotions he didn't want.

“Yesterday by mistake I did something. He asked me to go away and he asked his grandfather to come. Of course I know it is wrong but I did it by mistake. I said all

right then, I won't buy you toys, I will buy our neighbor's son. I felt guilty afterwards. If I show jealousy to the child, he will learn that.”

Overall, love withdrawal was coded eight times in seven different documents. Of these seven, three were mothers (42.9%) and four were fathers (57.1%) suggesting no difference of using love withdrawal based PPC between parents. Of parents using love withdrawal, four were boys' parents (42.9%) and three were girls' parents (57.1%) suggesting no difference of love withdrawal based PPC in child's gender. Finally, in this group reporting love withdrawal two parents (28.6%) had infants, three had 3-6 years old children, (42.9%), two had 7-12 years old children (28.6%) and no parents had adolescents. These results showed that highest rate of love withdrawal based PPC were among the parents of 3-6 years of children.

Furthermore, to investigate correlations among all strategies, Stat analysis in MAXQDA was used. It was found that only guilt induction and love withdrawal were correlated. This finding suggests that parents who use guilt induction also tend to use love withdrawal, $r(174) = 0.15, p < .05$.

Potential differences based on demographic characteristics on all PPC strategies were examined by using the total number of all strategies. First, the difference between mothers and fathers were analyzed. In the current sample, 20 fathers (33.3%) and 40 mothers (66.7%) stated using PPC strategies. Chi squared analysis showed that there was no significant difference between fathers and mothers ($\chi^2(1, N = 174) = 3.17, p > .05$). Furthermore, difference for child's gender was analyzed. There were 34 coded documents for boys (56.7%) and 26 coded documents for girls (43.3%). Chi

squared analysis revealed a significant difference ($\chi^2 (1, N = 174) = 4.21, p < .05$).

This result indicates that boys are significantly more exposed to PPC than girls.

Finally, differences between age groups of children were analyzed. 6 parents had infant children (10.0%), 18 parents had children aged between 3-6 (30.0%), 25 parents had children aged between 7-12 (41.7%) and 11 parents had adolescent children (18.3%). Chi squared analysis indicated a significant difference ($\chi^2 (3, N = 174) = 11.91, p < .05$) suggesting that the highest rate of using PPC strategies were among the parents of 7-12 years old children.

Finally, the interaction between child gender and parent gender was investigated.

Four new groups were created using Stats section of MAXQDA. These four groups are mother daughter (MD), father daughter (FD), mother son (MS) and father son (FS). The data includes 45 MD pairs (25.9%), 55 MS pairs (31.6%), 35 FD pairs (20.1%) and 39 FS pairs (22.4%). PPC, the sum of all subgroups, consisted of 60 codes in total. This code was distributed as 24 MD pairs (40.0%), 16 MS pairs (26.7%), 10 FD pairs (26.7%) and 10 FS pairs (16.7%). Chi squared analysis revealed that the difference between the four groups was, $\chi^2 (3, N = 174) = 9.67, p < .05$. This result indicated that mothers' PPC practice on their daughters (MD pairs) was significantly higher than fathers' PPC practice on their children both FS and FD pairs).

3.5. Other Strategies

In addition to Barber's strategies, other parental psychological control strategies in Turkish culture were investigated. Reexamination of the coded documents suggested

three types of culturally prevalent PPC strategies, namely, manipulative control, conditional perfectionism and threat of social exclusion.

First strategy, named as manipulative control can be identified as psychological control strategies that involve lying, deceiving and manipulating the child in order to make him/her behave in a certain way. This strategy was used eight times in the current sample. One example of a mother of a 9-year-old boy is stated below. She was asked how she dealt with the stubbornness of her child who she described as negative beforehand.

“If you take the bike out, I will go out.” So I put down your bike. In other words, by threatening and blackmail, "Ok, you will take my bike out.", "When we complete, I'll buy you crayons." So this stubbornness annoys me. When he is stubborn I can't move him. So about going out. After all, I succeed, but I beg, I cry, I exploit emotions, but I succeed. I am stubborn too but I succeeded, I took him out on Saturday. They even hate each other. He doesn't want to walk. I even made him walk a long way. After that, I said, or I increased it with a bribe saying, "There should be stationery here." I executed it. I was so tired too, but it was worth it.”

The second strategy that was found in the current sample is conditional perfectionism. This strategy refers to parents who threaten the children by stating disobedience to the parental rules would harm the child in adulthood. This strategy was used two times in the current sample. One example of dad of a 14-year-old boy is demonstrated below. The participant was asked to describe the relationship between him and his son. His response is as follows.

“As long as he follows my word, there is no problem. I sometimes punish him, take him to see the cows, have the cows cured or something, I have them pulled, I force him to work a little. I force him by saying if you don’t study you will have to do every day. I take him there every other day. Now there is the neighbor's birds, they bought pigeons, they wanted pigeons. I promise him to fly the pigeons if he studied his lessons, I said, I gave 13 pigeons to study at EBA. We fly birds during the daytime.”

Third strategy was named threat of social exclusion. In order to prevent a potential misconduct or disobedience, parents threaten the child by stating that his/her undesired actions will cause him/her would lead to social exclusion. This strategy was used three times in the sample. This strategy seems to be similar to love withdrawal. However, it is not withdrawal from parents but by peers or overall society. One example from the father of a 5 year girl is as follows.

“I: I got it. So what is your reaction when you express these feelings?

B: Now, for example, when good things happen, I say nice things to her, but when she does bad things, I say girl look, this is not a nice thing at all. So you will lose all your friends at school one by one. Always be smiling towards them so that you always win. That is how what I would say my daughter.”.

CHAPTER 4

DISCUSSION

Extensive qualitative analysis with one hundred seventy-four mothers and fathers were evaluated in the scope of the current thesis. The main aim was to understand how parental psychological strategies were used in Turkish culture. Both theory based analyses using Barber's (1995) framework and explorative analyses to uncover culture specific domains of PPC were investigated. Moreover, potential differences on the basis of demographic factors across PPC strategy were examined.

4.1. Demographic Differences

4.1.1. Gender of the Parent

Opposite to our expectations and previous studies in Turkey (Kindap et. al., 2008), examination regarding the differences between mothers and fathers on using various PPC strategies showed that there was no significant parent's gender effect on domains of PPC or on the total score. One reason for insignificant results might be due to skewed distribution towards high SES parents in the current sample. Low SES fathers usually indicated that after they come home from a long day at work, they did not have time to share with their children. However, middle or high SES parents indicated that they spend time and share feelings and with their child. In contrast to this ,many of the working mothers in the sample stated that they felt like an

unsuccessful mother because they weren't home with their child and experienced feelings of guilt. These feelings might motivate parents to use less PPC strategies on their child. Future studies should explore the changing nature of these mechanisms.

4.1.2. Gender of the Child

Results indicated that boys were significantly exposed to higher levels of PPC strategies than girls. This finding is not fully in line with the findings of studies in Western cultures. In their meta-analysis examining 126 studies, Endendjik, Groenevald, Bakermans-Kranenburg and Mesman (2016) found that although PPC toward boys was slightly higher compared to girls, the difference between these two groups was not statistically significant.

This inconsistency with the findings from mostly Western samples might be associated with cultural differences. In this study, it was found that while girls were exposed to higher PPC in overprotection and guilt induction, boys were exposed to higher PPC in love withdrawal and invalidating feelings than girls. This difference can be interpreted as parents using different PPC strategies in line with gender role and cultural expectations in Turkey reflecting more benevolent sexism toward girls as if, for instance, they would be in need of more “over” protection. Future studies should explore potential cultural functionalities in using distinct PPC strategies for boys and girls.

4.1.3. Socioeconomic Level

A significant difference between PPC used in low SES and middle-high SES families was not found in current data. This finding is not in line with current thesis'

expectations or past literature. Past studies suggest that low SES parents use more PPC compared to middle and high SES parents (Tynkkynen, Vuori, & Salmela-Aro, 2012). First, considering that the sample in this study was mostly consisted of middle and high SES parents (three times more than low SES parents), it might be difficult to detect significant difference because the skewness of the data. The second reason could be that low SES parents couldn't share much or didn't have time or resources to think about their own parenthood. The transcriptions showed more elaborated responses from high SES parents while low SES parents mostly gave short answers and stated that they didn't know what the answer is. These short answers might be the reason why fewer PPC strategies were coded in low SES families.

4.1.4. Age of the Child

Age of the child showed a similar pattern in all analysis. A reversed U shape in child age was seen regarding application of PPC strategies. Parents use the least PPC strategies in early years (0-2), then slightly increase children are in preschool years (3-6), and then reaches the peak in school years during the ages 7 to 12 and then, declines in early adolescence (13-15). This pattern was found significant in both overprotection and total PPC. To my knowledge, this is the first study showing the child age related differences in PPC. However, the results seem to be in line with the parental expectations in different developmental stages. In infancy there is not much control strategies since the child is not expected to be able to understand their parents fully. Later the child moves into early childhood and starts preschool or kindergarten. At that stage, child socializes with other children and develops new relationships. This process of losing control over the child may make parents worry and begin more control strategies in order to preserve their child from harm as well as to

maintain their bond. This stage is followed by childhood, where the child starts school and expectations about high achievement starts. At this point PPC strategies reach its top point. Finally moving on to adolescence using control strategies over children decreases. This decrease could be explained by child being older and need for control getting lower.

4.2. PPC Strategies

Overprotectiveness was found to be the most frequent PPC strategy in the current sample. The general reasoning for overprotectiveness was the fear of outside world. Many parents stated that after they watch some news about the dangers for children on the streets, they didn't want their child to even go to the nearby market alone, fearing for their life. This strategy was also the most positively viewed strategy. Even though there were some parents who indicated the possible negative effects of overprotection, majority seemed to perceive and interpret this type of behavior as positive and necessary.

Invalidating feelings was the second most common strategy used by parents. There were two common themes seen in this domain. First is the parents' perception that their child's negative feelings are mostly temporary, unimportant, and not having negative effects in future. Many of the parents who use this mechanism stated that children's feelings fluctuated momentarily and therefore did not want to increase these behaviors with 'making them a big deal'. In this aspect parents viewed this strategy as positive since their child stopped crying or seemed normal. Second reason for using this psychological control mechanism was simply because they did not have the time or energy to deal with their child's emotions at that point. Even though

these parents interpreted this strategy as ‘might be harmful in the future’ they stated that they cannot stop using it.

Guilt induction is the third most common strategy. Unlike the first two strategies, parents who use guilt induction almost always know it is harmful for the child.

However, they state that in order for the child to conform to their expectations or to inhibit negative attitudes.

Finally love withdrawal is found to be the least common PPC strategy. It makes sense considering Kağıtçıbaşı’s (2005) emotional interdependent model of family type which is the most common in Turkey. Love withdrawal would have detrimental effect and may weaken child’s emotional bond to parents. The most common reason for using love withdrawal, reported by parents, is to make the child feel bad for his/her actions so that he/she can learn from his/her mistakes. Even though some people were found to be using this strategy, this was the most negatively approached method. Parents stated that if they did this, their child wouldn’t share any information with them and seek close relationship outside. This thought threatened the closeness between child and parent. Hence, they didn’t use this strategy often.

These results are in line with the current literature. In their study Pomerantz and Wang (2009) argued that PPC strategies are not necessarily attributed negative qualities in the collectivistic cultures. Our sample shows that most of the parents either think these qualities are not negative or they think they are inevitability applying PPC in order to maintain the order at home and discipline the children. Kağıtçıbaşı’s (2005) distinction between agency and interpersonal distance in

emotionally interdependent families may explain the reasons for using PPC strategies in Turkey. She argued that while agency is an increasingly important factor in collectivistic cultures with the urbanization process, interpersonal distance is still valued. The current sample supported this argument especially in middle and high SES families. The fear of losing the connection with the child and child seeking this closeness outside from the home is one of the most frequently used reasons for PPC strategies. The current sample yielded interpersonal closeness as the main reason for usage and justification for PPC strategies.

4.3. Quantitative Results

Invalidating feelings and guilt induction were positively correlated. This finding is in line with past studies (e.g., Yu et.al., 2019). Even though these factors were the least frequent, this was the only significant correlation. In both strategies one of the main reasons reported by parents was that the child was stubborn, and this is why they had to use these strategies to make their children obey rules. Future studies should explore more if these strategies really work and how they are perceived by children.

Finally, the results of Chi squared analysis showed that maternal psychological control over her daughter was significantly higher compared to father-daughter and father-son psychological control. However, there was no significant difference in the specific domains of PPC. It seems that was seen in the current data that mothers who used PPC strategies referred to teaching ethical and moral obligations in their reason for explanation. Since these norms are more commonly used in girls rather than boys, these attitudes may explain these differences.

4.4. Limitations and Future Studies

There are a number of limitations that should be considered as the findings of this study are interpreted. The first limitation is shifting from face-to-face interviews to online interviews due to Covid 19 pandemic. Even though chi squared analysis did not yield significant difference the quality of the interviews was affected, and parents tend to give shorter answers in online interview compared to face-to-face interviews.

The second limitation of the study is that parents were not directly asked about their control strategies, rather PPC strategies were implicitly drawn from their response to different questions which potentially imply controlling behaviors. This may have resulted in parents reporting less PPC behaviors and strategies though the current method is strong against against the desirability and expectancy effects.

The third limitation of the study is that no data was collected from the children of these parents. Past studies have shown that there is indeed a bidirectional effect between parental and children characteristic in using PPC strategies. Certain children characteristics, as stated by parents in this study, may have forced parents use more PPC behaviors (Russell, 2011).

This study yielded three new PPC strategies being manipulative control, threat of social exclusion and conditional perfectionism. These strategies should be investigated as different mechanisms in future studies.

4.5. Conclusion

This study has contributed to the current literature on PPC by using qualitative method with a large sample of parents. The results showed both commonly used PPC

strategies that have been found in other cultures and culture specific strategies can be observed among Turkish parents. Overall, results are mostly consistent with the past studies examining the cultural aspects of PPC. Future studies should explore current findings more considering how they are perceived by children in Turkey and what types of effects they might have in children's social and emotional development.

REFERENCES

- Aron, Arthur; Aron, Elaine N.; Smollan, Danny (1992). "Inclusion of Other in the Self Scale and the structure of interpersonal closeness". *Journal of Personality and Social Psychology*. 63 (4): 596–612. doi:10.1037/0022-3514.63.4.596. ISSN 0022-3514
- Barber, B. K. (1992). Family, Personality, and Adolescent Problem Behaviors. *Journal of Marriage and the Family*, 54(1), 69. <https://doi.org/10.2307/353276>
- Barber, B. K., Olsen, J. E., & Shagle, S. C. (1994). Associations between Parental Psychological and Behavioral Control and Youth Internalized and Externalized Behaviors. *Child Development*, 65(4), 1120. <https://doi.org/10.2307/1131309>
- Barber, B. K. (1996). Parental Psychological Control: Revisiting a Neglected Construct. *Child Development*, 67(6), 3296. <https://doi.org/10.2307/1131780>
- Barber, B. K., Olsen, J. A., Hunter, S. B., Mcneely, J. M. ve Bose, K. (2007). Refining the measurement of parental control integrating input from adolescents. *Society for Research in Child Development Conference*, Mart, Boston, Massachusetts, USA.
- Barber, B. K., Stolz, H. E., Olsen, J. A., & Overton, W. F. (2005). Parental Support, Psychological Control and Behavioral Control: Assessing Relevance Across Time, Culture and Method (Monographs of the Society for Research in Child Development) (1st ed.). Blackwell Publishing.
- Barber, B. K., Xia, M., Olsen, J. A., McNeely, C. A., & Bose, K. (2012). Feeling disrespected by parents: Refining the measurement and understanding of psychological control. *Journal of Adolescence*, 35(2), 273-287.

- Bleys, D., Soenens, B., Claes, S., Vliegen, N., & Luyten, P. (2018). Parental psychological control, adolescent self-criticism, and adolescent depressive symptoms: A latent change modeling approach in Belgian adolescents. *Journal of Clinical Psychology, 74*(10), 1833–1853. <https://doi.org/10.1002/jclp.22632>
- Chen, B., Soenens, B., Vansteenkiste, M., Van Petegem, S., & Beyers, W. (2016). Where Do the Cultural Differences in Dynamics of Controlling Parenting Lie? Adolescents as Active Agents in the Perception of and Coping with Parental Behavior. *Psychologica Belgica, 56*(3), 169–192. <https://doi.org/10.5334/pb.306>
- Chen, Y., Li, R., & Liu, X. (2019). The relationships among parental psychological control/autonomy support, self- trouble, and internalizing problems across adolescent genders. *Scandinavian Journal of Psychology, 60*(6), 539–547. <https://doi.org/10.1111/sjop.12573>
- Chou, C. P., & Chou, E. P. T. (2018). Perceived parental psychological control and behavioral control among emerging adults: A cross-cultural study between the U.S. and Taiwan. *Current Psychology, 39*(6), 2052–2064. <https://doi.org/10.1007/s12144-018-9893-8>
- Costa, S., Gugliandolo, M. C., Barberis, N., Cuzzocrea, F., & Liga, F. (2018). Antecedents and consequences of parental psychological control and autonomy support: The role of psychological basic needs. *Journal of Social and Personal Relationships, 36*(4), 1168–1189. <https://doi.org/10.1177/0265407518756778>
- Deci, E. L., Eghrari, H., Patrick, B. C., & Leone, D. R. (1994). Facilitating Internalization: The Self-Determination Theory Perspective. *Journal of Personality, 62*(1), 119–142. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1994.tb00797.x>
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “What” and “Why” of Goal Pursuits: Human Needs and the Self-Determination of Behavior. *Psychological Inquiry, 11*(4), 227–268. https://doi.org/10.1207/s15327965pli1104_01
- Demir, İ., Dünya, B. A. Z., & Atarbay, S. (2017). Annelerin ergeni izleme stratejileri: Mahremiyet ve kişisel alan bağlamında fenomenolojik bir çalışma. *Journal of*

Qualitative Research in Education, 5(3), 67-89. <https://doi.org/10.14689/issn.2148-2624.1.5c3s3m>

Deneault, A. A., Gareau, A., Bureau, J. F., Gaudreau, P., & Lafontaine, M. F. (2020). Fear of failure mediates the relation between parental psychological control and academic outcomes: A latent mediated-moderation model of parents' and children's genders. *Journal of youth and adolescence*, 1-16.

Endendijk, J. J., Groeneveld, M. G., Bakermans-Kranenburg, M. J., & Mesman, J. (2016). Gender-Differentiated Parenting Revisited: Meta-Analysis Reveals Very Few Differences in Parental Control of Boys and Girls. *PLOS ONE*, 11(7). <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159193>

Güngör, D., & Bornstein, M. H. (2010). Culture-general and -specific associations of attachment avoidance and anxiety with perceived parental warmth and psychological control among Turk and Belgian adolescents. *Journal of Adolescence*, 33(5), 593–602. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2009.12.005>

He, Y., Yuan, K., Sun, L., & Bian, Y. (2019). A cross-lagged model of the link between parental psychological control and adolescent aggression. *Journal of Adolescence*, 74, 103–112. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2019.05.007>

Helwig, C. C., To, S., Wang, Q., Liu, C., & Yang, S. (2013). Judgments and Reasoning About Parental Discipline Involving Induction and Psychological Control in China and Canada. *Child Development*, 85(3), 1150–1167. <https://doi.org/10.1111/cdev.12183>

Kagitcibasi, C. (2005). Autonomy and Relatedness in Cultural Context. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 36(4), 403–422. <https://doi.org/10.1177/0022022105275959>

Kakihara, F., & Tilton-Weaver, L. (2009). Adolescents' Interpretations of Parental Control: Differentiated by Domain and Types of Control. *Child Development*, 80(6), 1722–1738. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2009.01364.x>

- Kindap, Y., Sayil, M., & Kumru, A. (2008). Anneden Algılanan Kontrolün Niteliği ile Ergenin Psikososyal Uyumu ve Arkadaşları Arasındaki İlişkiler: Benlik Değerinin Aracı Rolü. *Türk Psikoloji Dergisi*, 23(61), 92.
- Kuppens, S., Grietens, H., Onghena, P., & Michiels, D. (2009). Associations between parental control and children's overt and relational aggression. *British Journal of Developmental Psychology*, 27(3), 607–623. <https://doi.org/10.1348/026151008x345591>
- Kurt, D., Sayil, M., & Tepe, Y. K. (2013). Ana babanın psikolojik kontrolü ile gencin yalnızlığı arasındaki ilişkide kişilerarası güven inancı ve bağlanmanın rolü. *Türk Psikoloji Dergisi*, 28(71), 105-116.
- Laird, R. D. (2011). Correlates and Antecedents of Parental Psychological Control in Early Adolescence. *Parenting*, 11(1), 72–86. <https://doi.org/10.1080/15295192.2011.539510>
- Lin, H., Harrist, A. W., Lansford, J. E., Pettit, G. S., Bates, J. E., & Dodge, K. A. (2020). Adolescent social withdrawal, parental psychological control, and parental knowledge across seven years: A developmental cascade model. *Journal of Adolescence*, 81, 124–134. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2020.04.007>
- Mabbe, E., Vansteenkiste, M., Van der Kaap–Deeder, J., Dieleman, L., Mouratidis, A., & Soenens, B. (2018). The Role of Child Personality in Effects of Psychologically Controlling Parenting: An Examination at the Level of Daily Fluctuations. *European Journal of Personality*, 32(4), 459–479. <https://doi.org/10.1002/per.2156>
- Mouratidis, Sayil, Kumru, Selcuk, & Soenens. (2019). Maternal Knowledge as a Mediator of the Relation Between Maternal Psychological Control and Altruistic Prosocial, Instrumental Prosocial, and Antisocial Behavior. *Merrill- Palmer Quarterly*, 65(2), 207. <https://doi.org/10.13110/merrpalmquar1982.65.2.0207>
- Nelson, D. A., Yang, C., Coyne, S. M., Olsen, J. A., & Hart, C. H. (2013). Parental psychological control dimensions: Connections with Russian preschoolers'

physical and relational aggression. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 34(1), 1–8. <https://doi.org/10.1016/j.appdev.2012.07.003>

Pomerantz, E. M., & Wang, Q. (2009). The Role of Parental Control in Children's Development in Western and East Asian Countries. *Current Directions in Psychological Science*, 18(5), 285–289. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8721.2009.01653.x>

Sayıl, M., Tepe, Y. K., & Kumru, A. (2019). The relation between interparental conflict and adolescent's adjustment problems: the mediator role of parental control practices. *Türk Psikoloji Dergisi*, 34(83) <https://doi.org/10.31828/tpd1300443320180618m000005>

Scharf, M., & Goldner, L. (2018). “If you really love me, you will do/be...”: Parental psychological control and its implications for children's adjustment. *Developmental Review*, 49, 16–30. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2018.07.002>

Schaefer, E. S. (1965). A configurational analysis of children's reports of parent behavior. *Journal of Consulting Psychology*, 29(6), 552–557. <https://doi.org/10.1037/h0022702>

Shek, D. T. L. (2007). Intact and Non-Intact Families in Hong Kong. *Journal of Divorce & Remarriage*, 47(1–2), 157–172. https://doi.org/10.1300/j087v47n01_09

Soenens, B., Luyckx, K., Vansteenkiste, M., Duriez, B., & Goossens, L. (2008). Clarifying the Link between Parental Psychological Control and Adolescents' Depressive Symptoms: Reciprocal versus Unidirectional Models. *Merrill-Palmer Quarterly*, 54(4), 411–444. <https://doi.org/10.1353/mpq.0.0005>

Soenens, B., Park, S.-Y., Vansteenkiste, M., & Mouratidis, A. (2012). Perceived parental psychological control and adolescent depressive experiences: A cross-cultural study with Belgian and South-Korean adolescents. *Journal of Adolescence*, 35(2), 261–272. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2011.05.001>

- Soenens, B., & Vansteenkiste, M. (2010). A theoretical upgrade of the concept of parental psychological control: Proposing new insights on the basis of self-determination theory. *Developmental Review*, 30(1), 74–99. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2009.11.001>
- Soenens, B., Vansteenkiste, M., & Luyten, P. (2010). Toward a Domain-Specific Approach to the Study of Parental Psychological Control: Distinguishing Between Dependency-Oriented and Achievement-Oriented Psychological Control. *Journal of Personality*, 78(1), 217–256. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2009.00614.x>
- Sümer, N., & Kağıtçıbaşı, Ç. (2010). *Culturally relevant parenting predictors of attachment security: Perspectives from Turkey*. In P. Erdman & K.-M. Ng (Eds.), *Family therapy and counseling series. Attachment: Expanding the cultural connections* (p. 157–179). Routledge/Taylor & Francis Group.
- Symeou, M., & Georgiou, S. (2017). Externalizing and internalizing behaviours in adolescence, and the importance of parental behavioural and psychological control practices. *Journal of Adolescence*, 60, 104–113. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2017.07.007>
- Tepe, Y. K., Deliser, B., Kuzan, G., & İslamoğlu, R. (2018). İlköğretimin İkinci Kademe Öğrencilerinin Ana-Babadan Algıladığı Psikolojik Kontrolün Kendini Belirleme Düzeyi ve Sosyal Girişkenlikle İlişkisi. *Asia Minor Studies*, 6(AGP Sempozyum Özel Sayısı), 294-312.
- Tepe, Y. K., & Sayıl, M. (2012). Ebeveyn Kontrolü ve Ergenin Sosyal İşlevselliği Arasındaki Bağlantıda İlişkisel Saldırganlığın Aracı Rolü. *Türk Psikoloji Dergisi*, 27(70), 119.
- Tynkkynen, L., Vuori, J., & Salmela-Aro, K. (2012). The role of psychological control, socioeconomic status and academic achievement in parents' educational aspirations for their adolescent children. *European Journal of Developmental Psychology*, 9(6), 695–710. <https://doi.org/10.1080/17405629.2012.671581>
- Yu, J., Cheah, C. S. L., Hart, C. H., Yang, C., & Olsen, J. A. (2019). Longitudinal effects of maternal love withdrawal and guilt induction on Chinese American preschoolers' bullying aggressive behavior. *Development and Psychopathology*, 31(04), 1467–1475. <https://doi.org/10.1017/s0954579418001049>

Wang, Q., Pomerantz, E. M., & Chen, H. (2007). The Role of Parents' Control in Early Adolescents' Psychological Functioning: A Longitudinal Investigation in the United States and China. *Child Development*, 78(5), 1592–1610. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2007.01085.x>

APPENDICES

A. APPROVAL OF THE METU HUMAN SUBJECTS ETHICS COMMITTEE

UYGULAMALI ETİK ARAŞTIRMA MERKEZİ
APPLIED ETHICS RESEARCH CENTER

DUMLUPINAR BULVARI 06800
SANKAYA ANKARA TÜRKİYE
Sayı: 28620816/15
T: +90 312 210 79 59
ueam@metu.edu.tr
www.ueam.metu.edu.tr

02 OCAK 2018

Konu: Değerlendirme Sonucu

Gönderen: ODTÜ İnsan Araştırmaları Etik Kurulu (İAEK)

İlgi: İnsan Araştırmaları Etik Kurulu Başvurusu

Sayın Prof.Dr. Nebi SÜMER, Doç.Dr. Fatma Umut BEŞPINAR;

“Türkiye’de Çocuk Yetiştirme Tutumlarının Sosyo Kültürel ve Psikolojik Öncüllerinin ve Sonuçlarının Kuşaklararası, Kuşak içi ve Gelişim Dönemleri Temelinde İncelenmesi” başlıklı araştırmanız İnsan Araştırmaları Etik Kurulu tarafından uygun görülerek gerekli onay **2017-SOS-214** protokol numarası ile **01.05.2018-30.05.2020** tarihleri arasında geçerli olmak üzere verilmiştir.

Bilgilerinize saygılarımla sunarım.

Prof. Dr. Ayhan SOL

Üye

Prof. Dr. Ş. Halil TURAN

Başkan V

Prof. Dr. Ayhan Gürbüz DEMİR

Üye

Doç. Dr. Yaşar KONDAKÇI

Üye

Doç. Dr. Zana ÇITAK

Üye

Yrd. Doç. Dr. Pınar KAYGAN

Üye

Yrd. Doç. Dr. Emre SELÇUK

Üye

B. INFORM CONSENT

Sayın...

TÜBİTAK desteği ile (No: 1003-118K050) yürütülen bu projenin amacı Türkiye'deki çocuk yetiştirmeye ilişkin düşünceleri, inanışları ve davranışları anlamaktır. Bu doğrultuda birçok anne baba, büyükanne büyükbaba ve bakım veren diğer kişiler ile görüşmeler yapılacaktır. Bu görüşmeler proje asistanları ve Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümünde Doç. Dr. Serra Müderrisoğlu tarafından verilen ve nitel araştırma yöntemleri öğreten PSY 49W dersini alan öğrenciler ve Sabancı Üniversitesi Psikoloji Programında Prof. Dr. Nebi Sümer'in PSY399 Bağımsız Araştırma dersini alan öğrenciler tarafından yürütülmektedir. Projenin Ankara ayağı proje asistanları, TED Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde Prof. Dr. Kezban Çelik ve Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Prof. Dr. Fatma Umut Beşpınar tarafından yürütülmektedir.

Katılımcılarla yapılan görüşmeleri doğru yansıtabilmek için ses kaydına ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla birlikte katılımcı bilgilerinin gizliliği esas tutulmaktadır. Bu doğrultuda alınan ses kaydı sadece görüşmeyi yapan kişi tarafından deşifre yapmak için kullanılacak, daha sonra silinecektir. Dilerseniz ses kaydı size ulaştırılabilir.

Gizliliğin korunması için görüşmede geçen tüm kimlik belirleyici bilgiler değiştirilecektir. Bireysel değerlendirmeden ziyade yapılan görüşmeler bir bütün olarak, toplu halde değerlendirilecektir.

Bu çalışmaya katılmak tamamen isteğe bağlıdır. Katıldığınız takdirde çalışmanın herhangi bir aşamasında herhangi bir sebep göstermeden onayınızı çekmek hakkına da sahipsiniz.

Ben, (katılımcının adı) , yukarıdaki metni okudum ve katılmam istenen çalışmanın kapsamını ve amacını anladım. Çalışma hakkında soru sorma imkânı buldum. Bu çalışmayı istediğim zaman ve herhangi bir neden belirtmek zorunda kalmadan bırakabileceğimi ve bıraktığım takdirde herhangi bir olumsuzluk ile karşılaşmayacağımı anladım.

Bu koşullarda söz konusu çalışmaya kendi isteğimle, hiçbir baskı ve zorlama olmaksızın katılmayı kabul ediyorum.

Katılımcının Adı-Soyadı:.....

İmzası:.....

Tarih (gün/ay/yıl):...../...../.....

Araştırmacının Adı-Soyadı:.....

İmzası:.....

Tarih (gün/ay/yıl):...../...../.....

C. PARENTAL PSYCHOLOGICAL CONTROL INTERVIEW (0-2 AGE)

0-2 yaş Görüşmeleri Soru Akışı:

Öncelikle çok teşekkür ediyorum tekrar beni kabul ettiğiniz, zaman ayırdığınız için. Önce size çocuğunuzu nasıl yetirdiğinizle ilgili sorular soracağım, sonra da kısaca durumunuzla, yani eğitim, yaş, çalışma durumu vb. konularda kısa sorularım olacak. Konuşmaya şöyle başlayalım mı?

I.(ISINMA – ÇOCUĞUNU TANIMLAMA) Biraz (Çocuğun Adı) ile ilişkinizden bahseder misiniz? Kaç yaşında? (cinsiyeti görüşmeci yazacak.. cinsiyet:....) Nasıl bir ilişkiniz var? Çocuğunuzu nasıl tanımlarsınız?

Şimdi göstereceğim şekilden (Çocuğun Adı) ile olan ilişkinizi en iyi yansıtan şekli işaretler misiniz?

II. (İSTENEN ÇOCUK TASARIMI) Çocuğunuzu anlattınız. Çocuğunuzdaki hangi özellikler sizin hoşunuza gidiyor? Neden? Bu bahsettiklerimiz dışında çocuğunuzda bu yaşlarında görmek istediğiniz başka özellikler nelerdir? Neden?

- Bu özelliklere sahip olması için neler yaparsınız?
- Çocuğunuz ne yapsa sizi gururlandırır?

III. (İSTENMEYEN ÇOCUK TASARIMI) Çocuğunuzda bu yaşlarında görmek istemediğiniz özellikler nelerdir? Neden?

- Bu özelliklere sahip olmaması için neler yaparsınız?
- Çocuğunuz ne yapsa sizi utandırır ya da hayal kırıklığına uğrattır?

IV. (GELİŞİMSEL BEKLENTİLER) Çocuğunuz X yaşında. O (ismi) bu yaşta neler yapabilmeli? Neleri anlayabilmeli diye düşünüyorsunuz?

- Çocuğunuz ağladığında neler yapıyorsunuz?
- Çocuğunuzun ağlamasından neye ihtiyaç duyduğunu anlayabiliyor musunuz?
- Çocuğunuzun ne istediğini nasıl anlarsınız, bunu anlamak için ne yaparsınız?
- Çocuğunuzun hangi duygularını açıkça ifade etmesini istersiniz? Neden? Bu duyguları ifade etmesi için onu nasıl teşvik edersiniz?
- Çocuğunuzun hangi duygularını açıkça ifade etmesini istemezsiniz? Neden?
- Bu duyguları ifade ettiğinde tepkiniz ne olur?

V. (EBEVEYNLİK) Kendinizi nasıl bir ebeveyn olarak görüyorsunuz?

- Anne-babalık konusunda örnek aldığınız birisi var mı? (neden bu kişi olduğunu anlamak için probe)
- Anne ve babanızın sizi büyütürken gösterdiği davranış ve tutumlarından (büyütme anlayışından), sizin de benimseyerek uyguladığınız davranış ve tutumlar var mı? Varsa, neler?
- Anne ve babanızın sizi büyütürken gösterdiği davranış ve tutumlarından, sizin çocuğunuza göstermek istemediğiniz, kaçındığınız bazı davranış ve tutumlar var mı? Varsa, neler?

VI. (DEĞERLER) Çocukluğunuzu düşündüğünüzde, anne babanız sizi nasıl büyüttü? Ne gibi nasihatler, uyarılar yaparlardı, nasıl olmanızı isterlerdi? İstediklerini yapmanız, nasihatlere uymanız için neler yaptılar?

- Size göre, sizin çocuğunuz için istediğiniz özellikler ile bugünkü toplumun değer verdiği özellikler örtüşüyor mu? Benziyor mu? (örneğin, çocuğunuzun çok çalışkan olmasını istediniz, sizce
- Türkiye’de içinde yaşadığınız toplumda da çalışkanlık çok öne çıkarılan bir özellik midir?)

V. (İSTENEN GENÇ YETİŞKİN TASARIMI) Çocuğunuzun 25 yaşında olduğunu hayal edin, her bakımdan nasıl birisi olmasını istersiniz? Bu konuda yönüyle düşünce ve beklentilerinizi anlatabilir misiniz?

MÜLAKAT BİTTİKTEN SONRA SORULACAK

1. Cinsiyet (Görüşmeyi yapan kişi sormadan dolduracak)
2. Yaşınız
3. Eğitiminiz
4. Mesleğiniz:
5. Şu anki çalışma durumunuz? Bu işi yaparken herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı mısınız? Şu an çalışmıyorsanız, daha önce hiç çalıştınız mı?
6. Sizin anne ve babanızın eğitimi neydi? Çalışıyorlar mıydı?

Çocuk(lar)

7. Cinsiyet
8. Yaş
9. Eğitim durumu (devam ediyor ise kaçınıcı sınıfta?)
10. Medeni durumunuz?
11. Boşanmış veya dulsa, boşanma ya da eşin ölümü çocuklar kaç yaşındayken gerçekleşti?
12. Boşandı ise çocuğun/çocukların velayeti kimde? Çocuk(lar) haftanın kaç günü anneyi, haftanın kaç günü babayı görüyor?
13. Kaç yaşındayken evlendiniz?
14. Evliliğiniz nasıl kararlaştırıldı? (tanışarak, görücü usulü, akraba evliliği, kaçarak gibi)
15. Evlendiğinizde eşiniz kaç yaşındaydı?
16. Eşinizin eğitimi
17. Eşinizin mesleği
18. Eşinizin çalışma durumu nedir? Eşiniz bu işi yaparken herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı mı? Evet ise hangisi?
19. Evinizde kaç kişi yaşıyor? Bunlar kimler (akrabalık ya da aile bağı olan kişiler, bakıcı vb.)?
20. Ne kadar süredir görüşmenin yapıldığı şehirde yaşıyorsunuz? Daha önce nerede yaşıyordunuz? (Göç açısından önemli)
21. Aynı şehirde yaşayan yakın akrabalarınız (ebeveyn ve kardeşler) var mı?

22. Ailenizin temel ihtiyaçları ile gelirinizi ve harcamalarınızı birlikte düşündüğünüzde, aşağıdakilerden hangisi hanenizin řu anki mali durumunu daha iyi tanımlar?

1 Sık sık yemek ve kira gibi temel ihtiyaçlarımız için bile yeterli paramız olmaz

2 Aydan aya ancak temel ihtiyaçlarımızı idare edebilecek kadar paramız var

3 Temel ihtiyaçlarımızı rahatça karşılayabiliyoruz

4 Rahatça yaşamak için iyi bir gelirimiz var

23. Ailenize giren toplam geliri asgari ücretle karşılaştırsak (2500 TL), bunun ne kadar altında ya da üstünde? (Sadece düzenli gelir düşünöldüğünde.)

D. PARENTAL PSYCHOLOGICAL CONTROL INTERVIEW (3-15 AGE)

3-6 yaş Görüşmeleri Soru Akışı:

Öncelikle çok teşekkür ediyorum tekrar beni kabul ettiğiniz, zaman ayırdığınız için. Önce size çocuğunuzu nasıl yetirdiğinizle ilgili sorular soracağım, sonra da kısaca durumunuzla, yani eğitim, yaş, çalışma durumu vb. konularda kısa sorularım olacak. Konuşmaya şöyle başlayalım mı?

I. (ISINMA – ÇOCUĞUNU TANIMLAMA) Biraz (Çocuğun Adı) ile ilişkinizden bahseder misiniz? Kaç yaşında? (cinsiyeti görüşmeci yazacak.. cinsiyet:....) Nasıl bir ilişkiniz var? Çocuğunuzu nasıl tanımlarsınız? Şimdi göstereceğim şekilden (Çocuğun Adı) ile olan ilişkinizi en iyi yansıtan şekli işaretler misiniz?

II. (İSTENEN ÇOCUK TASARIMI) Çocuğunuzu anlattınız. Çocuğunuzdaki hangi özellikler sizin hoşunuza gidiyor? Neden? Bu bahsettiklerimiz dışında çocuğunuzda bu yaşlarında görmek istediğiniz başka özellikler nelerdir? Neden?

- Bu özelliklere sahip olması için neler yaparsınız?
- Çocuğunuz ne yapsa sizi gururlandırır?

III. (İSTENMEYEN ÇOCUK TASARIMI) Çocuğunuzda bu yaşlarında görmek istemediğiniz özellikler nelerdir? Neden?

- Bu özellikleri edinmemesi için neler yaparsınız?
- Çocuğunuz ne yapsa sizi utandırır ya da hayal kırıklığına uğratar?

IV. (GELİŞİMSEL BEKLENTİLER) Çocuğunuz X yaşında. O (ismi) bu yaşta neler yapabilmeli? Neleri anlayabilmeli diye düşünüyorsunuz?

- Çocuğunuzun hangi duygularını açıkça ifade etmesini istersiniz? Neden? Bu duyguları ifade etmesi için onu nasıl teşvik edersiniz?
- Çocuğunuzun hangi duygularını açıkça ifade etmesini istemezsiniz? Neden?
- Bu duyguları ifade ettiğinde sizin tepkiniz ne olur?

Çocuğunuzun arkadaşıyla kavga ettikten sonra eve geldiğini düşünün, bu durumda ne yaparsınız? Çocuğunuza nasıl davranırsınız? Bu durumla nasıl baş etmesini istersiniz?

- Çocuğunuzun eve canı sıkın, üzgün olarak geldiğini düşünün. Bu durumda ne yaparsınız? Çocuğunuza nasıl davranırsınız? Çocuğunuzun bu durumla nasıl baş etmesini istersiniz?

V. (EBEVEYNLIK) Kendinizi nasıl bir ebeveyn olarak görüyorsunuz?

- Anne-babalık konusunda örnek aldığınız birisi var mı? (neden bu kişi olduğunu anlamak için probe)
- Anne ve babanızın sizi büyütürken gösterdiği davranış ve tutumlarından (büyütme anlayışından), sizin de benimseyerek uyguladığınız davranış ve tutumlar var mı? Varsa, neler?

- Anne ve babanızın sizi büyütürken gösterdiği davranış ve tutumlarından, sizin çocuğunuza göstermek istemediğiniz, kaçındığınız bazı davranış ve tutumlar var mı? Varsa, neler?

VI. (DEĞERLER) Çocukluğunuzu düşündüğünüzde, anne babanızın sizi nasıl büyüttü?

Ne gibi nasihatler, uyarılar yaparlardı, nasıl olmanızı isterlerdi? İstediklerini yapmanız, nasihatlere uymanız için neler yaptılar?

- Size göre, sizin çocuğunuz için istediğiniz özellikler ile bugünkü toplumun değer verdiği özellikler örtüşüyor mu? Benziyor mu? (örneğin, çocuğunuzun çok çalışkan olmasını istediniz, sizce Türkiye’de içinde yaşadığınız toplumda da çalışkanlık çok öne çıkarılan bir özellik midir?)

V. (İSTENEN GENÇ YETİŞKİN TASARIMI) Çocuğunuzun 25 yaşında olduğunu hayal

edin, her bakımdan nasıl birisi olmasını istersiniz? Bu konuda her yönüyle düşünce ve beklentilerinizi anlatabilir misiniz?

MÜLAKAT BİTTİKTEN SONRA SORULACAK

1. Cinsiyet (Görüşmeyi yapan kişi sormadan dolduracak)
2. Yaşınız
3. Eğitiminiz
4. Mesleğiniz:
5. Şu anki çalışma durumunuz? Bu işi yaparken herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı mısınız? Şu an çalışmıyorsanız, daha önce hiç çalıştınız mı?
6. Sizin anne ve babanızın eğitimi neydi? Çalışıyorlar mıydı?

Çocuk(lar)

7. Cinsiyet
8. Yaş
9. Eğitim durumu (devam ediyor ise kaçınıcı sınıfta?)
10. Medeni durumunuz?
11. Boşanmış veya dulsa, boşanma ya da eşin ölümü çocuklar kaç yaşındayken gerçekleşti?
12. Boşandı ise çocuğunuz/çocuklarınızın velayeti kimde? Çocuk(lar) haftanın kaç günü anneyi, haftanın kaç günü babayı görüyor?
13. Kaç yaşındayken evlendiniz?
14. Evliliğiniz nasıl kararlaştırıldı? (tanışarak, görücü usulü, akraba evliliği, kaçarak gibi)
15. Evlendiğinizde eşiniz kaç yaşındaydı?
16. Eşinizin eğitimi
17. Eşinizin mesleği

18. Eşinizin çalışma durumu nedir? Eşiniz bu işi yaparken herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı mı? Evet ise hangisi?
19. Evinizde kaç kişi yaşıyor? Bunlar kimler (akrabalık ya da aile bağı olan kişiler, bakıcı vb.)?
20. Ne kadar süredir görüşmenin yapıldığı şehirde yaşıyorsunuz? Daha önce nerede yaşıyordunuz? (Göç açısından önemli)
21. Aynı şehirde yaşayan yakın akrabalarınız (ebeveyn ve kardeşler) var mı?
22. Ailenizin temel ihtiyaçları ile gelirinizi ve harcamalarınızı birlikte düşündüğünüzde, aşağıdakilerden hangisi hanenizin şu anki mali durumunu daha iyi tanımlar?
- 1 Sık sık yemek ve kira gibi temel ihtiyaçlarımız için bile yeterli paramız olmaz
 - 2 Aydan aya ancak temel ihtiyaçlarımızı idare edebilecek kadar paramız var
 - 3 Temel ihtiyaçlarımızı rahatça karşılayabiliyoruz
 - 4 Rahatça yaşamak için iyi bir gelirimiz var
23. Ailenize giren toplam geliri asgari ücretle karşılaştırırsak (2500 TL), bunun ne kadar altında ya da üstünde? (Sadece düzenli gelir düşünülüğünde.)

E. TURKISH SUMMARY/ TÜRKÇE ÖZET

Neredeyse tüm kültürlerde çoğu ergen ve çocuk, ebeveynlerinin “çok katı” veya “fazla kontrolcü” olmalarından şikayet eder. Fakat kontrolü nasıl tanımlayabiliriz? Ebeveynlerin yaptığı bazı şeyleri yapmaya izin vermemek mi yoksa basitçe onaylamayan bakışlar atmamak mı? Ve bu, kültürler arasında nasıl değişiklik gösterir? Türkiye'deki ebeveynler bu özellikleri nasıl algılıyor ve ne sıklıkla farklı stratejiler kullanıyorlar?

Ebeveyn psikolojik kontrolü (PPC), ebeveynlerin çocuklarının düşüncelerini ve duygularını bozmayı ve değiştirmeyi amaçlayan manipülatif kontrol taktikleri anlamına gelir. Geniş bir nitel veri seti kullanan bu tez, Türk ebeveynler arasında PPC mekanizmalarının modelini ve sıklığını incelemeyi ve anlamayı amaçlamaktadır. Barber'ın (1995; Barber, Olsen ve Shagle, 1994) suçluluk induksiyonu, sevgiden uzaklaşma, aşırı korumacılık ve duyguları geçersiz kılmayı içeren PPC kavramsallaştırması, ebeveynlik kontrolünün ana alanları olarak kullanılmıştır. Verilerin analizinde hem ebeveynlerin hem de çocukların cinsiyeti, çocukların yaşları ve sosyoekonomik statülerine ilişkin olası PPC farklılıkları da göz önünde bulundurulmuştur. Ayrıca, Türk kültürüne özgü PPC mekanizmaları incelenmekte ve tartışılmaktadır.

Ebeveyn psikolojik kontrolü (PPC), özellikle çocukların sosyal ve duygusal gelişimi üzerindeki olumsuz etkileri göz önüne alındığında, son yirmi yılda geniş çapta tartışılan ve araştırılan bir konu olmuştur (Barber ve diğerleri, 1994). Schaefer

(1965), psikoloji literatürünü, çocukların ebeveynlerinden ayrı bir kişilik geliştirmelerine izin vermeyecek şekilde ebeveynlerin davranışları ve etkinlikleri kontrol etme süreçleri olarak kavramsallaştırarak ilk kez psikoloji literatürüne sokan kişidir. Schaefer ilk çalışmasında, görmezden gelme, sosyalliği teşvik etme ve olumsuz değerlendirmeler gibi 26 farklı kavram üzerinde faktör analizi yaparak kabul ve red, psikolojik özerklik ve psikolojik kontrol olmak üzere üç boyut tanımladı. Bu çalışmadaki faktör analizlerinin sonuçları, cezalandırma, suçluluk yoluyla kontrol, katılık, ebeveyn yönü ve müdahaleciliğin PPC'nin farklı boyutlarına yüklendiğini göstermiştir.

Scheafer'in (1965) yukarıda bahsedilen çalışmasından sonra, PPC yaklaşık otuz yıldır sistematik olarak kapsamlı bir şekilde araştırılmadı. 1990'larda Barber'ın çalışmaları ile (1992, 1996), PPC iyi tanımlanmış bir yapı olarak araştırıldı. PPC'nin çok geniş ve karmaşık bir yapı olduğunu düşünen Barber, bunu ilk olarak daha net bir yapı olarak operasyonel olarak tanımladı ve ardından ebeveyn davranış kontrolü (PBC) ile PPC arasında bir ayrım yaptı. PPC, çocuğun psikolojik ve davranışsal gelişimine müdahale etme çabaları olarak tanımlanırken, PBC, çocuğun davranışını hiçbir zararlı müdahale olmaksızın kontrol etme girişimleri olarak tanımlanır. Kavramlardaki bu farklılaşma gerekli görüldü çünkü PPC'yi ölçmek için kullanılan tek ölçek Çocukların Ebeveyn Davranışı Envanteri Raporu'du (Schaefer, 1965). Sevgiden çekilme ve suçluluk indüksiyonu gibi psikolojik yapı öğeleri, aynı zamanda çocuğun şöyle demesi gibi davranış kontrolünü ölçüyor gibi görünen bazı muğlak öğeleri de içeriyordu: "Bana her zaman nasıl davranmam gerektiğini söylüyor." Yapılan çalışmada, PPC'yi ölçen maddelerin dışsallaştırma problemleri ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğu, PBC'nin bu olumsuz sonuçlarla ilişkili olmadığı,

böylece bu çalışmada ilk kez kavramları ayırt ettiği bulunmuştur. (Barber, 1996; Barber, Olsen, Hunter, Meneely ve Bose, 2007).

Barber'ın sınıflandırmasında birinci boyut, çocuk konuşurken görmezden gelme, konuşmayı engelleme veya konuşurken çocuktan uzağa bakma gibi hem sözlü hem de sözlü olmayan durumları ifade eden kısıtlayıcı sözlü ifadelerdir. Çocuğun duygularını görmezden gelmek ya da önemsememek ve onları önemsiz ya da ilgisine değmez görmek olarak tanımlanabilecek duyguları geçersiz kılan ikinci boyuttur.

Üçüncü boyut, çocuğa yönelik kişisel saldırıyı karakterize eder. Bu boyut, ebeveynin çocuğun aileye itaatini sorguladığı, çocuğa geçmişteki hatalarını hatırlattığı ve genel olarak çocuğu himaye ettiği davranışları yakalar. Dördüncü boyut, ebeveynlerin suçü ortaya çıkarma girişimlerini içerir. Ebeveynlerden birinin, çocuğun kararından veya eyleminden ne kadar endişeli veya üzgün hissettiğini vurgulayarak çocuğu kötü hissettirmek için suçluluk yarattığı tutumlar olarak gösterilmektedir.

Beşinci boyut, sevgiden çekilme olarak adlandırılır. Bu boyutta ebeveyn çocuğu uzaklaşarak ya da kaçınarak korkutur ya da ebeveyn beklentilerini karşılamayan davranışlarının ebeveynin artık onu sevmemesine neden olabileceğini söyleyerek korkutur. Son olarak altıncı boyut, ebeveynin olumlu ve olumsuz ifadeler arasında dengesiz bir şekilde davrandığı düzensiz duygusal davranışlara odaklanır (Barber, 1996).

Psikolojik Kontrol Üzerine Öz Belirleme Kuramı Perspektifi

Öz Belirleme Teorisi (Deci ve Ryan, 1985, 2000), çocuk gelişiminde özerklik kavramına özel bir odaklanma ile sosyal motivasyon ve kişilik teorisine odaklanır.

Özerklik, gelişim ve uyum için doğuştan gelen ve gönüllü bir eğilim olarak tanımlanır. Tüm faaliyetler özünde hoş olmasa da içselleştirilirse daha keyifli görülebilir. Bu içselleştirme süreci, özerk davranış düzenleme ile kontrollü davranış düzenleme arasındaki farkı işaret ediyor. İlki tamamen veya kısmen içselleştirilmiş davranışlardan oluşurken, ikincisi içselleştirilmemiş davranışları içerir. Ebeveynlik davranışı ve ebeveyn ortamı hakkındaki Kendi Kendini Belirleme Teorisi perspektifinin kritik yansımaları ve sonuçları olmuştur. Özerkliğe dayalı bir aile ortamının, çocuğun duygularını tanıyarak ve çocuğun kendi kendine karar vermesine izin vererek içselleştirme sürecine yardımcı olabileceği gösterilmiştir (Deci, Eghrari, Patrick ve Leone, 1994).

Etki Alanına Özgü Yaklaşımlar

Daha çok PPC'nin iç mekanizmalarına, evrenselliğine ve olumsuz sonuçlarına odaklanan Kendi Kendini Belirleme Teorisi'nden sonra araştırmacılar, PPC'nin diğer yönlerini araştırmaya başlamış ve buna bağlı olarak alana özgü yaklaşımlar oluşturmuştur. Bu yaklaşımlar esas olarak ebeveynleri tarafından manipülasyona ve aşırı kontrole maruz kalan çocukların tepkilerindeki farklılıkları tartışmaktadır. Yukarıda bahsedilen konuya bağlı olarak PPC'yi kategorize eden iki yaklaşım kısaca gözden geçirilecektir.

Soenens, Vansteenkiste ve Luyten (2010), PPC'yi ebeveyn kaygılarına göre sınıflandıran bir model önermiştir. Çocuklara yakınlığı sürdürmek, psikolojik ve fiziksel sınırlar içinde tutmak için kontrol edici davranış olarak tanımlanan Bağımlılık Odaklı Ebeveyn Psikolojik Kontrolü (DPC) ve diğer taraftan ebeveynlerin, çocuklarının akademik alanda aşırı standartlarını korumasını

bekledikleri başarı alanındaki kontrol olarak tanımlananabilen Başarı Odaklı Ebeveyn Psikolojik Kontrolü (APC) olarak iki tür PPC ayırt ettiler. Soenens ve meslektaşlarının çalışmasında, APC ve DPC'nin farklı sonuç değişkenlerini tahmin ederken, aynı zamanda yüksek pozitif korelasyonlu olduğu ve bu iki kontrol türünün birbirine bağlı olabileceğini buldu.

Etki alanına özgü yaklaşım, çocukların duruma tepkisini değerlendirmek için de kullanılmıştır. Başka bir çalışmada, Kakihara ve Tilton-Weaver (2009), iki grupta PPT ve PBT'yi inceledi: farklı alanlar, kişisel alan ve ihtiyatlı alan. Bu alanları ölçmek için ergenler üzerinde iki senaryo kullandılar. İlk senaryoda, bir ergen bir arkadaşını eve getirince ebeveynleri bu arkadaştan hoşlanmadı. Bu senaryo, kişisel alanda PPT'yi ölçmeyi amaçlıyordu. İkinci senaryo, çocuğun alkol içeren bir partiye gitmesini yasaklamaktı. Bu senaryo, ihtiyatlı PPC'yi ölçmek için kullanıldı.

Katılımcılara ebeveynlerden potansiyel cevaplar verilerek tepkileri sorulmuştur. Dört olası senaryo vardı: PBC'de yüksek, PBC'de orta; PPC'de yüksek, PPC'de orta.

Kişisel alanda, kontrol davranışsal veya psikolojik ne olursa olsun, yüksek seviyelerin daha az anlamlı ve daha istilacı olarak görüldüğü bulundu. Bu bulgular, ebeveynlerin kişisel alanlardaki kontrol davranışlarının çocukları daha olumsuz etkilediğini göstermektedir (Costa ve diğerleri, 2018).

Ebeveyn Psikolojik Kontrolünün Öncülleri ve Sonuçları

Bu bölümde, PPC'nin öncülleri ve sonuçları tartışılacaktır. Scharf ve Goldner (2018) incelemelerinde PPC'nin öncüllerini, arabulucularını, moderatörlerini inceledi. İlk olarak, öncüller ebeveyn özellikleri, çocuk özellikleri ve bağlamsal özellikler olarak gruplandırılır. Yüksek PPC'yi öngören ebeveyn özellikleri, düşük benlik saygısı,

güçsüzlük, mükemmeliyetçilik, ayrılık kaygısı, bağlanma türü, zihinsel sağlığı önleme odağı ve cinsiyettir. PPC ile ilgili çocuk özellikleri, zor mizaç, psikososyal işlevsellik, gelişim dönemi ve cinsiyettir. PPC'yi etkileyen bağlamsal özellikler kültür, stresli yaşam, bağlamsal zorluklar ve ebeveynler arası ilişkilerdir. İkinci olarak, arabulucular; özdenetim, bilişsel tarz, duygu düzenleme, tepkisellik ve özgün olmamaya kategorize edilir. Son olarak, PPC'nin çıktıları içselleştirme sorunları, dışsallaştırma sorunları, sosyal sorunlar ve akademik sorunlar olarak listelenmiştir (Scharf ve Goldner, 2018).

Kültürler Arası Farklılıklar

Bu bölümde, PPC modellerine ilişkin kültürler arası benzerlikler ve farklılıklar tartışılacaktır. Kağıtçıbaşı'nın (1990) aile değişimi teorisi, daha kolektivist kültürlerde PPC'nin bazı yönlerinin neden olumlu olarak yorumlanabileceğini açıklar. Aile değişikliği teorisi, üç aile modeli tanımlar. Birincisi, çocukların ayrı bir benlik geliştirmelerinin beklendiği tipik bireyci kültür modeline karşılık gelen bağımsızlık modelidir. Aksine, karşılıklı bağımlılık modeli, çocuğun yetişkinlikte aileye ekonomik kaynaklar sağlamanın beklendiği geleneksel kolektivist kültür modeline benzer. Bu modeller mevcut modellerle örtüşürken, üçüncü bir aile stili, yani psikolojik (duygusal) karşılıklı bağımlılık aile modeli önerildi. Mevcut kentleşme ve sosyoekonomik gelişme ile birbirine bağlı kültürlerin maddi bağımlılıkta bir düşünüş gösterdiği öne sürülmektedir. Bununla birlikte, duygusal ve psikolojik karşılıklı bağımlılık aynı kalır. Bu nedenle üçüncü model, psikolojik duygusal karşılıklı bağımlılık modeli önerilmektedir. Bu modelde, çocuğun tam bir uyumu beklenmez, ancak aile ile psikolojik bağın sürdürülmesi ve düzeni sürdürmek için PPC stratejileri halen kullanılmaktadır (Sümer ve Kağıtçıbaşı, 2010). Bu modele

göre, duygusal ve psikolojik karşılıklı bağımlılık modelinin birlikte görülebildiği Türkiye'nin kentsel bölgelerinde, suçluluk induksiyonu ve aşırı koruma gibi PPC stratejilerinin kültürel olarak uyumlu olduğu ve mutlaka olumsuz sonuçlar vermediği iddia edilmektedir. Bu argümanı destekleyen Sümer ve Kağıtçıbaşı (2010), PPC stratejilerinin çocuğun anneye bağlanması üzerinde olumsuz bir etkisi olmadığını bulmuşlardır.

Türkiye'deki Çalışmalar

Bu bölümde, PPC ve potansiyeli Türkiye'deki çeşitli çalışmalarda incelenmiştir. Yukarıda gözden geçirilen teorik yaklaşımlar doğrultusunda, bu çalışmalar, Batı kültürlerindeki etki büyüklüklerinin nispeten daha zayıf olduğu ile tutarlı bulgular ortaya koymuştur.

Kurt, Sayıl ve Tepe (2013) yaptıkları çalışmada üniversite öğrencilerinde algılanan PPC ile gençlik yalnızlığı arasındaki ilişkiyi inceleyerek kadınların erkeklere göre hem annelerinden hem de babalarından daha düşük PPC algıladıklarını bulmuşlardır. Ayrıca, PPC ile yalnızlık arasında kısmen ebeveyne bağlanma ve arkadaşlığa bağlanmanın aracılık ettiği pozitif bir ilişki bulunmuştur. İçeren başka bir çalışmada ortaokul ve lise öğrencileri, annelerin PPC ve PBC ile psikososyal uyum ve arkadaşlık arasındaki ilişki benlik saygısının aracılık rolü göz önünde bulundurularak incelenmiştir. Algılanan PBC'nin yüksek benlik saygısı ile bağlantılı olduğu, algılanan PPC'nin aynı ilişkiye sahip olmadığı keşfedildi. Ayrıca, psikolojik kontrolün içselleştirme ve dışsallaştırma davranışlarıyla ilişkili olduğu, sapkın arkadaşlara sahip olma ve benlik saygısının bu ilişkilere aracılık etmediği bulunmuştur. Algılanan PPC ile düşük benlik saygısı arasındaki ilişkinin

olmamasının, Türkiye'de PPC uygulamalarının yaygın olması nedeniyle ergenler tarafından ebeveynlerinden olumsuz bir müdahale olarak algılanmayabileceğini düşündürdüğü öne sürülmüştür (Kindap, Sayıl ve Kumru, 2008).

Mevcut Çalışma

Yukarıda incelendiği gibi, hem Türkiye'de hem de diğer kültürlerde PPC ve ilgili yapıları araştıran bir dizi çalışma vardır. Bununla birlikte, geçmiş çalışmalarda esas olarak Batı kültürlerinde geliştirilen ölçümlerle nicel yöntem kullanılmıştır. Bu nedenle, bu çalışmanın ilk amacı, Türkiye'de ebeveynler tarafından kullanılan kültüre özgü psikolojik kontrol stratejilerinin yanı sıra daha önceki çalışmalarda belgelenen iyi bilinen PPC stratejilerinin yaygınlığını araştırmaktır. Bu nedenle suçluluk induksiyonu, sevgiyi geri çekme, duyguları geçersiz kılma ve aşırı korumacılık olan en yaygın PPC stratejileri araştırılmıştır (Barber, 1996). Bu yapılar birçok kültürde incelenip sergilenirken (Barber vd., 2005), bu stratejileri niteliksel olarak inceleyen çalışmalar eksiktir. Bu nedenle, bu çalışmada PPC, derinlemesine görüşmelerle nitel yöntemle çalışılmıştır. İkinci amaç, Barber'ın ana sınıflandırmasından farklı olan, Türk kültüründe yaygın olarak uygulanan PPC stratejilerini keşfetmek ve tanımlamaktır. Bu stratejilerin, ilerideki çalışmalarda daha ayrıntılı olarak araştırılabilecek Türkiye'deki KÖK'ün önemli kültürel yönlerini ortaya çıkarması beklenmektedir.

Ayrıca, PPC'nin ebeveynlerin ve çocukların cinsiyeti ve yaşı (ör. Kindap ve diğerleri, 2008; Soenens ve diğerleri, 2008) ve sosyoekonomik durum (örneğin, Laird, 2011). Mevcut çalışmanın üçüncü amacı, demografik özellikler temelinde PPC sıklığı ve türündeki potansiyel farklılıkları incelemektedir. Spesifik olarak çocuk ve ebeveyn

cinsiyeti, sosyoekonomik düzeyi (yüksek - düşük) ve çocuğun yaşı (0-2, 3-6, 7-12-13-15) incelenecektir. Türkiye'deki önceki çalışmalara bakıldığında, annenin psikolojik kontrolünün babanın psikolojik kontrolünden daha yüksek olacağı ve düşük SES'li ebeveynlerin, yüksek SES'li ebeveynlere göre daha yüksek PPC düzeylerine sahip olmaları beklenmektedir. Son olarak anne-kız, baba-kız, anne-oğul ve baba-oğul farklılıklarındaki PPC düzeyi araştırılacaktır.

Yöntem

Mevcut tezin verileri TÜBİTAK (118K050) tarafından finanse edilen “Türkiye'de Kuşaklar Arası Çocuk Yetiştirme Tarzlarının ve Gelişim Aşamalarının Sosyo-Kültürel ve Psikolojik Öncülleri ve Sonuçları” isimli bir proje kapsamında toplanmaktadır. Bu proje, Türk ebeveynlerin kültüre özgü çocuk yetiştirme davranış ve tutumlarını disiplinler arası bir bakış açısıyla anlamayı amaçlamıştır. Bu projede 0-15 yaş arası çocukların ebeveynlerinden ve büyükanne ve büyükbabalarından nicel veriler toplanmıştır. Ayrıca 0-6 yaş arası çocukların bakıcılarından veriler toplanmıştır. Ancak, bu tezin amacı doğrultusunda, analizlerde sadece anne ve babalardan elde edilen veriler kullanılmıştır. Proje örnekleminde 191 ebeveyn vardır. Ancak PPC'nin sağlam olmayan ailelerde sağlam ailelere göre daha yüksek olduğu göz önüne alındığında bazı dışlama kriterleri uygulanmıştır (Örneğin, Shek, 2007). Mevcut çalışmada, eşi olmayan (boşanmış veya dul) ebeveynler hariç tutulmuştur. Ayrıca ebeveynlerden biri çocuklarında konuşma bozukluğu olduğunu ifade ettiği için bu kstılımcı da dışlanmıştır. Bu dahil etme kriterleri kullanıldıktan sonra, bu çalışmada 174 ebeveyn ile niteliksel görüşmeler yapılmıştır. Örneklem 100 anne (% 57,5) ve 74 baba (42,5) içeriyordu. Çocukların cinsiyeti 79 kadın (% 45,4) ve 95 (% 54,6) erkekti.

Sosyoekonomik durum dağılımını 50 düşük SES ailesi (% 28,7) ve 95 orta veya yüksek SES ailesi (% 71,3) şeklindedir. Son olarak çocuğun yaş dağılımını ise bebeklik (% 16.1) olarak adlandırılacak 0-2 yaş arası 28 çocuk, erken çocukluk olarak adlandırılacak 3-6 yaş arası 72 çocuk (% 41.3) orta çocukluk (% 28,2) olarak adlandırılacak 7-12 yaş arası 49 çocuk ve ergenlik (% 14,4) olarak adlandırılacak 13-15 yaş arası 25 çocuktur.

Ebeveynlerin ebeveynlik davranışlarını ve inançlarını anlamak için yarı yapılandırılmış görüşme kullanılmıştır. Bu görüşme formu, projenin koordinatörleri tarafından emik bir yaklaşım kullanılarak oluşturulmuştur. Ebeveyn davranışının yedi farklı yönüyle nitel sorular sorulmuştur. İlk bölüm “ilişkinin tanımı” idi. Bu bölümde ebeveynlerden kendileri ile çocukları arasındaki ilişkiyi değerlendirmeleri istenmiştir. İkinci kısım, “istenen çocuk özellikleri” dir. Bu bölümde ebeveynlere, çocuğun mevcut yaşı dikkate alınarak çocuklarında hangi özellikleri görmek istedikleri sorulmuştur. Ayrıca bu özelliklere neden değer verdikleri ve bu özelliklere sahip olmaları için onları güçlendirmek için ne yaptıkları da sorulmuştur. Ek olarak, hangi davranış veya özelliğin onları çocuklarıyla gururlandıracağı sorulmuştur. Üçüncü kısım, “istenmeyen çocuk özellikleri” dir. Bu bölümde ebeveynlere, o yaştaki çocuklarında neyi görmeyi tercih etmeyecekleri ve neden tercih etmeyecekleri de sorulmuştur. Dördüncü bölüm “gelişimsel beklentiler” dir. Bu bölüm 0-2 ile 3-15 yaş arası çocuklar için farklı tasarlanmıştır. 0-2 yaş arası çocukların ebeveynlerine bebek ağlamasına gösterdikleri tepkiler, ne yaptıkları ve çeşitli ihtiyaçlar arasındaki farkı anlayıp anlayamadıkları sorulmuştur. 3-15 yaş arası çocuklar için iki senaryo

soruldu. İlki, çocukları okulda kavga ettikten sonra eve geldiğinde ne yaptıklarını sordu. İkincisi, çocukları eve mutsuz veya huzursuz geldikten sonra ne yaptıklarını sordu. Ayrıca bu bölümde her yaş için duygusal ifade sorulmuştur. Bu sorular ebeveynlere, çocuğun hangi duyguları ifade etmesini ve ifade etmemesini istediklerini ve bu duygusal ifadeleri pekiştirmek için ne yaptıklarını görmeleri için sorulmuştur. Beşinci bölümde, kendi ebeveynliklerine ilişkin algıları “ebeveynlik” olarak sorulmuştur. Bu sorular ebeveynlik algılarını, kimi idolleştirdiklerini ve ebeveynlerinden çocuklarına uyguladıkları veya uygulamadıkları davranışları içeriyordu. Altıncı bölümde “değerler”, ebeveynlere öncelik verdikleri değerler ve çocuklarının sahip olmasını istedikleri değerler sorulmuştur. Ayrıca bu değerlerin şu anda Türkiye'deki değerlere uygun olup olmadığı konusunda ne düşündükleri soruldu. Son olarak yedinci bölümde, “istenen genç yetişkinlik nitelikleri” ile ilgili bir soru sorulmuştur. Katılımcılardan özellikle 25 yaşındaki çocuklarını hayal etmeleri ve çocuğu tarif etmeleri istendi.

Projenin etik onayı Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden alınmıştır. Onay sonrası veriler, pilot çalışmalarla eğitilen yazar dahil 10 araştırma görevlisi tarafından toplandı ve hakkında geri bildirimler alındı. Asistanlar (kodlayıcılar) önce uzman bir öğretim üyesi tarafından kaydedilen nitel görüşmelerle ilgili iki video izledi. Bu aşamadan sonra her asistandan bir görüşme yapması ve kaydetmesi istenmiştir. Bunlar, projedeki uzman araştırmacılar tarafından incelenmiş ve bireysel geri bildirimler verilmiştir. Proje asistanları Orta Doğu Teknik Üniversitesi, TED Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi ve Koç Üniversitesi'nden yüksek lisans öğrencilerinden oluşmuştur. Görüşmeler başlangıçta sessiz bir ortamda yüz yüze gerçekleştirildi. Ancak Covid 19 salgını nedeniyle bazı görüşmeler, proje yöneticileri

tarafından oluşturulan yeni talimatlarla telefonla gerçekleştirildi. Mevcut veriler, 135 yüz yüze görüşme (% 77,6) ve 38 çevrimiçi görüşme (% 22,4) içermektedir.

Bulgular

Yukarıda da belirtildiği gibi, görüşmelerin 135'inin yüz yüze yapıldığı dikkate alınarak, görüşmelerin 38'inin telefonla gerçekleştirildiği göz önünde bulundurulurken, ilk olarak görüşme şeklinin (yüz yüze veya telefonun) üzerinde PPC'nin bir etkisinin olup olmadığı test edilmiştir. Ki kare analiz sonuçları, aşırı koruma / müdahaleci olma ($\chi^2 (1, N = 174) = 0.04, p > .05$), geçersiz kılma ($\chi^2 (1, N = 174) = 0.50, p > .05$) ve sevgiden çekilme ($\chi^2 (1, N = 174) = 1.91, p > .05$) anlamlı fark sunmamıştır. Ancak suç indüksiyonu için anlamlı bir fark vardı ($\chi^2 (1, N = 174) = 3.05, p < .05$).

Aşırı korumanın mevcut örnekte en yaygın PPC stratejisi olduğu bulundu. Çocuğun yaşına uygun olmayan müdahaleci davranış veya tutumlar olarak kavramsallaştırıldı. Mevcut örnekte, aşırı korumacı ebeveynler, çocuğun dış dünyayla ilgilenme sürecine müdahale eden davranışlar sergilediler.

Genel olarak, aşırı koruma 29 belgede ve toplamda 32 kez kodlanmıştır. Bu 29 belgenin 20'si annelere (% 69), 9'u babalara (% 31) aittir. Bu örüntü, babalara göre daha yüksek PPC için hafif bir eğilim göstermektedir. Çocuğun cinsiyeti 12 erkek (% 41,4) ve 17 (% 58,6) kız olarak ayrıldı. Bu örüntü, erkeklerde kızlardan daha yüksek oranlarda hafif bir eğilim göstermektedir.

Son olarak, çocukların yaş grubu 1 (% 3.4) bebeğin ebeveyni, 8 küçük çocuğun ebeveyni (% 27.6), 14 orta çocukluk ebeveyni (% 48.3) ve 6 ergen ebeveyni (20.7) olarak dağıtılmıştır. Bu sonuçlar, en yüksek PPC oranının okul çocuklarının ebeveynleri arasında gözlemlendiğini göstermektedir (8 ila 12).

Duyguları geçersiz kılma, mevcut örnekte en sık kullanılan ikinci PPC stratejisi olarak bulundu. Bu alandaki en yaygın tema, çocuğun duygularına ve problem ifadelerine zarar vermektir.

Genel olarak, geçersiz kılma duyguları 24 farklı belgede 24 kez kodlanmıştır. Bu 24 kişinin 17'si anne (% 70,8) ve 7'si babadır (% 29,2). Bu sonuçlar, annelerden gelen duyguları geçersiz kılma eğiliminin daha yüksek olduğunu göstermektedir. Çocuğun cinsiyet değişkeni, 12 erkek (% 52,5) ve 11 kız (% 47,8) olarak farklılık göstererek cinsiyet farkı olmadığını belirtmiştir. Son olarak, geçersiz kılma duygusu bildiren bu grupta 3 ebeveynin (% 12,5) bebek, 6'sının 3-6 yaşında çocuğu, (% 25,0), 11'inin 7-12 yaşında çocuğu (% 45,8) ve dört ebeveynin de ergen (16,7). Bu sonuçlar bir kez daha duyguya dayalı geçersiz kılma oranının en yüksek oranının 7-12 yaş arası çocukların ebeveynleri arasında olduğunu göstermiştir.

Suçluluk indüksiyonunun mevcut örnekte en yaygın ikinci PPC stratejisi olduğu bulundu. Suçluluk indüksiyonu, ebeveynlerin çocuklarının yanlış bir şey yapmasının üzüleceğini veya hayal kırıklığına uğrayacağını söyleyerek kendini gösterdi.

Ebeveynlerin bu stratejiyi kullanmak için iki ana nedeni varmış gibi görünüyordu. Birincisi, çocuğunu kendi ahlaki veya çocuğun istediği algılarına uydurmaktır. Genel olarak, suç indüksiyonu 12 farklı belgede 14 kez kodlanmıştır. Bu 14 kişinin 11'i anne (% 78,6) ve 3'ü babadır (% 21,4). Bu model, annelerde daha yüksek bir suçluluk indüksiyonu eğilimini göstermektedir. Bu ebeveynlerden altısı erkeklerin ebeveynleri (% 42.9) ve sekizi kızların ebeveynleriydi (% 57.1), bu da kızlarda erkeklerden biraz daha yüksek bir suçluluk indüksiyonu eğilimi olduğunu göstermektedir. Son olarak, suçluluk indüksiyonunu bildiren bu grupta bir ebeveynin (% 7.1) bebek, altısının 3-6 yaşında çocuğu (% 42.9), beşinin 7-12 yaşında çocuğu (% 35.7) ve iki ebeveynin ergenleri (% 14.3). Bu sonuçlar yine en yüksek suçluluk indüksiyonuna dayalı PPC oranının 7-12 yaşındaki çocukların ebeveynleri arasında olduğunu gösterdi.

Mevcut örnekte sevgiden çekilmenin en az sıklıkta PPC stratejisi olduğu bulundu. Ebeveynler tarafından onaylanmayan davranışları caydırmak için sevgiden yoksun bırakma stratejisi kullanıldı. Ebeveynlerden uzaklaşmayı sevmek için iki yaklaşım vardı. Birinci grup ebeveyn, çocuğun davranışını bilinçli bir şekilde kontrol etmek için sevgiyi geri çekmeyi kullandı. Sevgiyi geri çekmeyi kullanan diğer grup, bunun sağlıklı bir davranış olmadığını düşündüklerini belirttiler. Ancak çok zorlandıklarında bu strateji ile tepki verdiler.

Genel olarak sevgiden çekilme, 7 farklı belgede sekiz kez kodlanmıştır. Bu 7'den 3'ü anne (% 42,9) ve 4'ü babaydı (% 57,1) bu anne-babalar arasında sevgiden çekilme temelli PPC kullanımında bir fark olmadığını düşündürüyor.

Sevgiden çekilme kullanan anne-babaların dördü erkek anne baba (% 42,9) ve üçü kız çocukları (% 57,1) çocuğun cinsiyetinde aşktan yoksunluğa dayalı PPC arasında bir fark olmadığını düşündürmektedir. Son olarak sevgiden yoksunluk bildiren bu grupta 2 ebeveynin (% 28.6) bebek, 3'ünün 3-6 yaşında çocuğu (% 42.9), 2'sinin 7-12 yaşında (% 28.6) çocuğu olduğu ve hiçbir ebeveynin ergen olmadığı görüldü. Bu sonuçlar, en yüksek sevgi yoksunluğuna dayalı PPC oranının 3-6 yaş arası çocukların ebeveynleri arasında olduğunu göstermiştir.

Barber'ın stratejilerine ek olarak, Türk kültüründeki diğer ebeveyn psikolojik kontrol stratejileri araştırıldı. Kodlanmış belgelerin yeniden incelenmesi, kültürel olarak yaygın üç tür PPC stratejisi önerdi: manipülatif kontrol, koşullu mükemmeliyetçilik ve sosyal dışlanma tehdidi.

Manipülatif kontrol olarak adlandırılan ilk strateji olabilir. Bu strateji, çocuğu belli bir şekilde davranmasını sağlamak için yalan söyleme, aldatma ve manipüle etmeyi içeren psikolojik kontrol stratejileri olarak tanımlanır. Bu strateji, mevcut örnekte sekiz kez kullanıldı.

Mevcut örnekte bulunan ikinci strateji, koşullu mükemmeliyetçiliktir. Bu strateji, ebeveyn kurallarına itaatsizliğin yetişkinlikte çocuğa zarar vereceğini belirterek çocukları tehdit eden ebeveynleri ifade eder. Bu strateji, mevcut örnekte iki kez kullanıldı.

Üçüncü strateji, sosyal dışlanma tehdidi olarak adlandırıldı. Olası bir suistimal veya itaatsizliği önlemek için, ebeveynler çocuğu istenmeyen davranışlarının sosyal dışlanmaya yol açacağını belirterek tehdit ederler. Bu strateji, örnekleme üç kez kullanılmıştır. Bu strateji, aşktan çekilmeye benziyor. Bununla birlikte, ebeveynlerden geri çekilme değil, akranlar veya genel toplum tarafından geri çekilme tehdidini ifade etmiştir.

Tartışma

Beklentilerimizin ve Türkiye'deki önceki çalışmalarımızın aksine, çeşitli PPC stratejilerinin kullanımına ilişkin anne ve babalar arasındaki farklılıklara ilişkin inceleme, ebeveynin PPC alanları veya toplam puan üzerinde anlamlı bir cinsiyet etkisinin olmadığını göstermiştir. Önemsiz sonuçların bir nedeni, mevcut örnekte yüksek SES ebeveynlerine yönelik çarpık dağılım olabilir. Düşük SES'li babalar genellikle işte uzun bir günün ardından eve geldikten sonra çocuklarıyla paylaşacak zamanları olmadığını belirtmişlerdir. Ancak orta ve yüksek SES ebeveynleri zaman geçirdiklerini, duygularını ve çocuklarıyla paylaştıklarını belirtmişlerdir. Bunun aksine, örneklemedeki çalışan annelerin çoğu, çocukları ile evde olmadıkları ve suçluluk duyguları yaşadıkları için kendilerini başarısız bir anne gibi hissettiklerini belirtmişlerdir. Bu duygular, ebeveynleri çocukları üzerinde daha az PPC stratejisi kullanmaya motive edebilir. Gelecek çalışmalar, bu mekanizmaların değişen doğasını keşfetmelidir.

Sonuçlar, erkeklerin kızlardan daha yüksek düzeyde PPC stratejilerine önemli ölçüde maruz kaldığını gösterdi. Bu bulgu, Batı kültürlerinde yapılan araştırmaların

bulgularıyla tam olarak örtüşmemektedir. Endendjik, Groenevald, Bakermans-Kranenburg ve Mesman (2016) 126 çalışmayı inceledikleri meta-analizlerinde, erkeklere yönelik PPC'nin kızlara göre biraz daha yüksek olmasına rağmen, bu iki grup arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığını bulmuşlardır. Çoğunlukla Batı örneklerinden elde edilen bulgularla bu tutarsızlık kültürel farklılıklarla ilişkilendirilebilir. Bu çalışmada, kızların aşırı korumacılık ve suçluluk induksiyonunda daha yüksek PPC'ye maruz kalırken, erkeklerin aşktan uzaklaşmada ve geçersiz kılma duygularında kızlara göre daha yüksek PPC'ye maruz kaldıkları bulunmuştur. Bu farklılık, Türkiye'de cinsiyet rolü ve kültürel beklentiler doğrultusunda farklı PPC stratejileri kullanan ebeveynlerin kızlara karşı daha iyiliksever cinsiyetçiliği, örneğin daha fazla korumaya ihtiyaçları varmış gibi yansıttığı şeklinde yorumlanabilir. Gelecekteki çalışmalar, kız ve erkek çocuklar için farklı PPC stratejileri kullanmanın potansiyel kültürel işlevlerini keşfetmelidir. Çocuğun yaşı tüm analizlerde benzer bir örüntü gösterdi. PPC stratejilerinin uygulanmasıyla ilgili olarak çocuk yaşta ters U şekli görüldü. Ebeveynler erken yaşlarda (0-2) en az PPC stratejilerini kullanırlar, daha sonra çocukları okul öncesi yıllarında biraz artırır (3-6) ve daha sonra 7-12 yaşları arasında okul yıllarında zirveye ulaşır ve daha sonra erken ergenlik döneminde azalır (13-15). Bu model hem aşırı korumada hem de toplam PPC'de önemli bulundu. Bildiğim kadarıyla bu, PPC'deki çocuk yaşına bağlı farklılıkları gösteren ilk çalışmadır. Ancak sonuçlar, farklı gelişim aşamalarındaki ebeveyn beklentileri ile uyumlu görünmektedir. PPC stratejilerinin yaygınlık seviyeleri Kağıtçıbaşı'nın (2005) duygusal karşılıklı bağımlı aile tipi modeli düşünüldüğünde mantıklıdır. Sevgiden çekilmenin zararlı etkisi olur ve çocuğun ebeveynlere olan duygusal bağını zayıflatabilir. Ebeveynler tarafından bildirilen sevgiden çekilmeyi kullanmanın en yaygın nedeni, çocuğun

hatalarından ders alabilmesi için davranışlarından dolayı kendini kötü hissetmesini sağlamaktır. Bazı kişilerin bu stratejiyi kullandığı tespit edilse de, bu en olumsuz yaklaşım yöntemidir. Ebeveynler, bunu yapmaları halinde çocuklarının kendileriyle herhangi bir bilgi paylaşmayacağını ve dışarıda yakın ilişki arayışında olmayacağını belirtmişlerdir. Bu düşünce, çocuk ve ebeveyn arasındaki yakınlığı tehdit ediyordu. Bu nedenle, bu stratejiyi çok sık kullanmadılar.

Bu çalışmanın bulguları yorumlanırken dikkate alınması gereken bir takım sınırlamalar vardır. İlk sınırlama, Covid 19 salgını nedeniyle yüz yüze görüşmelerden çevrimiçi görüşmelere geçilmiştir. Ki kare analizi önemli bir fark yaratmasa da görüşmelerin kalitesi etkilenmiştir ve ebeveynler çevrimiçi görüşmede yüz yüze görüşmelere göre daha kısa cevaplar verme eğilimindedir.

Çalışmanın ikinci sınırlaması, ebeveynlere doğrudan kontrol stratejileri hakkında soru sorulmaması, bunun yerine PPC stratejilerinin, potansiyel olarak kontrol edici davranışları ima eden farklı sorulara verdikleri yanıtlardan dolayı olarak çıkarılmasıdır. Bu, ebeveynlerin daha az PPC davranışı ve stratejileri rapor etmesine neden olmuş olabilir, ancak mevcut yöntem arzu edilirlilik ve beklenti etkilerine karşı güçlüdür.

Araştırmanın üçüncü sınırlaması, bu ebeveynlerin çocuklarından veri toplanmamasıdır. Geçmiş araştırmalar, PPC stratejilerinin kullanımında ebeveyn ve çocuklar arasında gerçekten çift yönlü bir etki olduğunu göstermiştir. Bu çalışmada ebeveynlerin belirttiği gibi, bazı çocuklarda kgaratrisit hastaları, daha fazla PPC davranışlarını kullanmaya zorlanmış olabilir (Russell, 2011).

Bu alışma manipülatif kontrol, sosyal dışlanma tehdidi ve koşullu mükemmeliyetçilik olmak üzere  yeni PPC stratejisi ortaya çıkardı. Bu stratejiler ilerideki çalışmalarda farklı mekanizmalar olarak incelenmelidir.

D. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU

(Please fill out this form on computer. Double click on the boxes to fill them)

ENSTİTÜ / INSTITUTE

- Fen Bilimleri Enstitüsü** / Graduate School of Natural and Applied Sciences
- Sosyal Bilimler Enstitüsü** / Graduate School of Social Sciences
- Uygulamalı Matematik Enstitüsü** / Graduate School of Applied Mathematics
- Enformatik Enstitüsü** / Graduate School of Informatics
- Deniz Bilimleri Enstitüsü** / Graduate School of Marine Sciences

YAZARIN / AUTHOR

Soyadı / Surname : Tümer
Adı / Name : Bahar
Bölümü / Department : Psikoloji / Psychology

TEZİN ADI / TITLE OF THE THESIS (İngilizce / English): QUALITATIVE EXAMINATION OF PATERNAL AND MATERNAL PARENTING CONTROL IN EARLY AND MIDDLE CHILDHOOD AMONG TURKISH PARENTS

TEZİN TÜRÜ / DEGREE: **Yüksek Lisans** / Master **Doktora** / PhD

1. **Tezin tamamı dünya çapında erişime açılacaktır.** / Release the entire work immediately for access worldwide.
2. **Tez iki yıl süreyle erişime kapalı olacaktır.** / Secure the entire work for patent and/or proprietary purposes for a period of **two years.** *
3. **Tez altı ay süreyle erişime kapalı olacaktır.** / Secure the entire work for period of **six months.** *

* Enstitü Yönetim Kurulu kararının basılı kopyası tezle birlikte kütüphaneye teslim edilecektir. / A copy of the decision of the Institute Administrative Committee will be delivered to the library together with the printed thesis.

Yazarın imzası / Signature **Tarih** / Date
(Kütüphaneye teslim ettiğiniz tarih. Elle doldurulacaktır.)
(Library submission date. Please fill out by hand.)

Tezin son sayfasıdır. / This is the last page of the thesis/dissertation.